

عوامل مؤثر بر گرایش به کارآفرینی جمیع در تعاونی‌های تولید کشاورزی شهرستان قائم شهر

محمدشریف شریفزاده^{۱*}، الهه رستمی فلوردی^۲، غلامحسین عبداللهزاده^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۵/۳۰ تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۲/۱۹

چکیده

هدف این تحقیق بررسی عوامل مؤثر بر گرایش به کارآفرینی جمیع در تعاونی‌های تولید کشاورزی است. این تحقیق کاربردی با استفاده از روش تحقیق پیمایشی انجام شد. جامعه آماری تحقیق شامل اعضای ۱۹۱ تعاونی تولید کشاورزی شهرستان قائم شهر بود. از این‌ین، فقط ۴۵ تعاونی با مجموع ۳۲۷ عضو در زمان تحقیق فعال بودند ($N=327$). برای تعیین حجم نمونه تحقیق از فرمول کوکران استفاده شد. بر این اساس، حجم نمونه حدود ۱۴۱ به دست آمد. پاسخگویان با استفاده از روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز از یک پرسشنامه محقق‌ساخت استفاده شد. روایی پرسشنامه تحقیق بر مبنای دیدگاه متخصصان و پایابی آن بر اساس محاسبه ضریب الگای کرونباخ برای متغیرهای شاخص گرایش به کارآفرینی جمیع برابر ۰/۸۶ و سرماهی اجتماعی معادل ۰/۷۹ به دست آمد و تأیید شد. از روش تحلیل مسیر برای شناخت آثار مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته نهایی گرایش به کارآفرینی جمیع استفاده شد. نتایج نشان داد ۰/۹۵ درصد و ۰/۱۳ درصد پاسخگویان به ترتیب گرایش زیاد و خیلی زیادی به کارآفرینی جمیع دارند. نتایج تحلیل مسیر نمایان ساخت بیشترین تأثیر مثبت بر متغیر کارآفرینی جمیع مربوط به متغیرهای مستقل سرماهی اجتماعی (۰/۶۹)، عضویت در اتحادیه (۰/۴۶)، داشتن مشاور (۰/۴۵)، تولید با تمام ظرفیت (۰/۳۸)، تعداد اعضای کنونی (۰/۲۵)، انجام تغییرات بنیادی در تعاونی (۰/۲۴)، تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی (۰/۱۴)، سرماهی اولیه تعاونی (۰/۱۴) و شرکت اعضا در مجتمع (۰/۰۸) است.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی جمیع، کارآفرینی تعاونی، سرماهی اجتماعی، تعاونی‌های تولید کشاورزی

۱. دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

E-mail: sharifsharifzadeh@gmail.com

* نویسنده مسئول

۲. دانشجوی سابق کارشناسی ارشد ترویج کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۳. دانشیار توسعه کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مقدمه

تعاونی در ایران یکی از بخش‌های مهم در توسعه کشور محسوب می‌شود و در اصل ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی از پایه‌های نظام اقتصادی کشور قلمداد شده و جایگاهی بالاتر از بخش خصوصی یافته است. دلیل این توجه در قانون اساسی ناشی از ویژگی‌های اجتماعی این بخش و برخورداری از روحیه تعاون و مشارکت و همکاری در بین توده مردم می‌باشد (صدقیقی و درویشی نیا، ۱۳۸۱: ۳۱۳). تعاونی‌ها با متشکل ساختن و جهت‌دهی به نیروهای انسانی و ساماندھی سرمایه‌های پراکنده موجب افزایش سرمایه اجتماعی، ایجاد همبستگی و مشارکت در سطوح مختلف اجتماعی می‌شوند. این رویه، بهبود عملکرد اقتصادی و افزایش کارابی اجتماعی را به دنبال می‌آورد (صباغ کرمانی و عاقلی، ۱۳۸۳: ۱۲۷).

در بخش کشاورزی اهداف تعاونی‌ها در راستای هدف‌های کلی توسعه، افزایش تولید و بهبود مشارکت روستاییان در جنبه‌های اقتصادی- اجتماعی تولید است. تحقق این دو هدف از طریق مشارکت و همکاری اعضا در تعاونی حاصل می‌شود (کرمی و رضایی مقدم، ۱۳۸۴: ۱). در واقع، مهم‌ترین رکن اساسی تعاونی‌ها نیز شکل‌دهی به مشارکت داوطلبانه و فعال اعضا بر مبنای منافع متقابل و یا مشترک می‌باشد. به رغم اهمیت و جایگاه این بخش در توسعه اقتصادی- اجتماعی (Birchal, 2004)، تحقیقات در زمینه موفقیت تعاونی‌ها نشان می‌دهد که این تشکل‌ها در دستیابی به اهداف مورد نظر در اساسنامه و برآوردن انتظارات و توقعات اعضا ناموفق بوده‌اند (امینی و همکاران، ۱۳۸۵: ۲۸۵). در بررسی دلایل عدم موفقیت یا موفقیت ناکافی تعاونی‌های کشاورزی بایستی منابع سرمایه‌ای لازم و کارآفرینی برای موفقیت هر تشکل از جمله تعاونی‌های کشاورزی را مدنظر قرار داد. در تعاونی‌ها عمده‌ترین منابع سرمایه‌ای سرمایه فیزیکی، سرمایه طبیعی، سرمایه انسانی و سرمایه اجتماعی می‌باشند. بررسی عدم موفقیت بخش تعاون در ایران نشان می‌دهد سرمایه‌های پایه (فیزیکی، طبیعی و انسانی) به حد کافی مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است. همچنین در برنامه‌های توسعه‌ای کشور نیز بودجه و امکانات و تسهیلات اعتباری لازم در جهت موفقیت تعاونی‌ها همواره مورد توجه بوده است. از طرف دیگر، باید این مهم را مورد توجه قرار داد

که دیگر نمی‌توان موفقیت سازمان‌ها را تنها با انباشت ثروت مادی و تجهیز امکانات فیزیکی و فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی ارزیابی کرد؛ زیرا این منابع سرمایه‌ای بدون سرمایه اجتماعی فاقد کارایی لازم می‌باشند (فقیهی و فیضی، ۱۳۸۵: ۲۳). لذا بر نقش سرمایه اجتماعی در موفقیت و پایداری سازمان‌ها تأکید شده است.

سال‌ها تجربه و تحقیق در زمینه مدیریت تعاقنی‌ها در نقاط مختلف جهان نشان می‌دهد که نخستین وسیله و کلید موفقیت تعاقنی‌ها در بخش کشاورزی هماهنگی و همبستگی اجتماعی اعضا می‌باشد که می‌تواند زمینه لازم برای تأمین سرمایه کافی را فراهم نماید (rstmi شهریابکی، ۱۳۸۸). این انسجام و همبستگی را می‌توان در قالب سرمایه اجتماعی در تعاقنی‌ها مطرح نمود. در واقع سرمایه اجتماعی ناظر بر روابط میان افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها در ایجاد ظرفیت کسب منافع دوچانبه و یا تحقق هدف مشترک می‌باشد. همچنین نتایج پژوهش‌های انجام شده در زمینه کارآفرینی در تعاقنی‌ها نشان می‌دهد که کارآفرینی در تعاقنی‌های کشاورزی مقوله‌ای پیچیده و چندبعدی بوده و عوامل زیادی نظری حمایت‌های مالی و مالیاتی، اصلاح قوانین و مقررات بانکی و سازگار نمودن آن با ملزمومات کارآفرینی و تدوین سند ملی توسعه کارآفرینی در شکل‌گیری و پیشبرد آن تأثیر دارند (دنیائی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۱۱).

کارآفرینی همواره و صرفاً کنش فردی نیست بلکه در برخی موقع کارآفرینی یک همکنشی و اقدام جمعی است که در قالب کارآفرینی جمعی تعاقنی بر پایه ابعاد جمعی کارآفرینی محقق می‌شود (Tiessen, 1997: 367). از این‌رو لازم است به جای محوریت بخشی به فرد یا شخص بر مفهوم کنشگر تکیه شود که ممکن است در شمايل فرد، جمع، گروه، شبکه و نهاد متبلور شود (شریف‌زاده، ۱۳۹۰: ۱۸۰). با توجه به اینکه ارزش افزایی اجتماعی تعاقنی‌ها به خوبی شناخته شده است، این تشکل‌ها بستری برای اقدام جمعی به حساب می‌آیند که به خوبی با کارآفرینی همسو و سازگارند (عباسی و همکاران، ۱۳۸۸: ۷۱). در واقع، تعاقن بستر مناسبی برای کارآفرینی و کارآفرینی به منزله یکی از پیششرط‌های موفقیت تعاقنی بوده و میان این دو رابطه محکمی برخوردار است. سازمان‌های تولیدکننده و کسب‌وکارهای کوچک از جمله تعاقنی‌ها می‌توانند با بهره‌گیری از

خاصیص کارآفرینی مانند خلاقیت، نوآوری، شناسایی و بهره‌گیری از فرصت‌ها و ریسک‌پذیری، موفق‌تر عمل کنند (Cook and Plunkett, 2006: 421). لذا زمینه‌یابی برای ترویج کارآفرینی جمعی در این تشکل‌ها از طریق شناخت و بهره‌گیری از سرمایه اجتماعی و دیگر عوامل تأثیرگذار ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به اینکه چنین موضوعی کمتر در پژوهش‌های پیشین مورد توجه قرار گرفته است، پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این پرسش است که چه عواملی در گرایش به کارآفرینی جمعی در تعاقنی‌های تولید کشاورزی در شهرستان قائم‌شهر استان مازندران تأثیرگذارند؟

پیشینهٔ تحقیق

با توجه به نوپا بودن موضوع کارآفرینی جمعی به لحاظ پژوهشی، به ویژه در داخل کشور، در ادامه، به برخی از پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه سرمایه اجتماعی و کارآفرینی در تعاقنی‌ها و ارتباط بین کارآفرینی و سرمایه اجتماعی پرداخته می‌شود.

در داخل کشور، ترابی و همکاران (۱۳۸۹: ۱)، با بررسی میزان تأثیر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی در عملکرد تعاقنی‌های دام و طیور در شهرستان مشهد، به این نتیجه رسیدند که از میان انواع متغیرهای اثرگذار، مشارکت اجتماعی، اعتماد اجتماعی، انسجام اجتماعی و آگاهی اجتماعی بیشترین تأثیر را بر عملکرد شرکت‌های تعاقنی دارند.

محمدی الیاسی و همکاران (۱۳۹۰: ۷) در تحقیق خود با هدف شناسایی نقش شبکه‌های اجتماعی کارآفرینان در تشخیص فرصت کارآفرینی به این نتیجه دست یافتند که شبکه اجتماعی کارآفرینان با تشخیص فرصت‌ها رابطه مثبت دارد و از بین ابعاد شبکه اجتماعی، محتواهای روابط اجتماعی بیشترین اثرگذاری را بر تشخیص فرصت کارآفرینی دارد.

کلانتری و همکاران (۱۳۹۰: ۱۲۹) در تحقیقی با عنوان «وضعیت سرمایه اجتماعی در تعاقنی‌های تولید روستایی شهرستان کوهدهشت و عوامل مرتبط با آن» برای سنجش سرمایه اجتماعی در اعضای تعاقنی‌های تولید روستایی از متغیرهای اعتماد (درون‌گروهی و برون‌گروهی)، مشارکت

اجتماعی (درون‌گروهی و برون‌گروهی)، میزان تبادل اطلاعات، میزان آگاهی و درک متقابل دیگران و رضایت از زندگی استفاده کردند.

نتایج تحقیق باستانی و همکاران (۱۳۹۱: ۲۹) با موضوع سرمایه اجتماعی و متغیرهای تقویت کننده آن در تعاوینی‌های کشاورزی، خدماتی و صنعتی شهر شیراز و حومه نشان داد که سرمایه اجتماعی در تعاوینی‌ها به نسبت بالا بوده است و از بین متغیرهای فرهنگ سازمانی، جو سازمانی، توانمندسازی کارکنان، انگیزش، مشارکت در تصمیم‌گیری، تعلق به مکان، ثبات شغلی، آموزش و همچنین متغیرهای جمعیت‌شناختی (که همگی به عنوان متغیرهای تقویت‌کننده سرمایه اجتماعی مورد فرض قرار گرفته بودند)، متغیرهای فرهنگ سازمانی، جو سازمانی، توانمندسازی کارکنان، انگیزش، مشارکت در تصمیم‌گیری، تعلق به مکان و ثبات شغلی به عنوان متغیرهای تقویت‌کننده سرمایه اجتماعی به اثبات رسیدند.

رنجبی و همکاران (۱۳۹۱: ۱) در تحقیقی تحت عنوان «سنجدش سرمایه اجتماعی در بین اعضای تعاوینی‌های تولید کشاورزی استان مرکزی» به این نتیجه دست یافتند که در کل، اعضای تعاوینی‌های تولید کشاورزی استان مرکزی از سرمایه اجتماعی در حد متوسط برخوردارند. همچنین یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی نشان داد که مؤلفه‌های تبادل اطلاعات و مشارکت اجتماعی تأثیرگذارترین مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی در بین اعضای تعاوینی‌های تولید کشاورزی استان مرکزی هستند و تأثیر میزان اعتماد اجتماعی، انسجام اجتماعی و ارزش زندگی و اثرگذاری اعضا در سطح پایین است.

ربیعی و موسیوند (۱۳۹۲: ۱) با بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعية و شکل‌گیری فعالیت‌های تعاوینی روستایی در شهرستان شازند به این نتیجه رسیدند که بین سرمایه اجتماعية و شکل‌گیری فعالیت‌های تعاوینی روستایی روستاییان رابطه معناداری وجود دارد و برای رونق فعالیت‌های تعاوینی روستایی می‌باشد سرمایه اجتماعية را افزایش داد.

کاظمی و همکاران (۱۳۹۲: ۱۰۱) در پژوهشی تحت عنوان «تبیین وضعیت سرمایه اجتماعية در تعاوینی‌های دامداران شرق استان خوزستان» به این نتیجه دست یافتند که بین متغیرهای تعداد دام،

تعداد اعضای تعاونی، انگیزه عضویت در تعاونی، روابط اجتماعی، شرکت در کلاس‌های آموزشی، تعداد اعضای خانوار، عضویت در تشکل‌ها و مشارکت سیاسی با سرمایه اجتماعی اعضای تعاونی‌های مورد مطالعه رابطه معنی‌داری وجود دارد.

عزیزپورفرد و همکاران (۱۳۹۳: ۱) در تحقیق خود به بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی در موفقیت تعاونی‌های دامداران شهرستان کوهدشت پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که رابطه منفی و معنی‌داری بین موفقیت در تعاونی‌های دامداران با سن، سابقه عضویت و تعداد دام و رابطه مثبت و معنی‌داری بین اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی و حمایت اجتماعی با موفقیت در تعاونی‌های دامداران وجود دارد.

جمشیدی و همکاران (۱۳۹۴: ۱۵۵) در مطالعه خود تحت عنوان «بررسی عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاونی‌های تولیدی کشاورزی شهرستان مینودشت» به این نتیجه دست یافتند که میزان توسعه کارآفرینی در تعاونی‌های مورد نظر در حد پایین‌تر از حد متوسط است. همچنین مشخص شد که متغیرهای سطح تحصیلات، تعداد سهام، تجربه قبلی در زمینه کارآفرینی، میزان درآمد و سابقه فعالیت در شرکت تعاونی تولید کشاورزی، تأثیر مثبت بر متغیر وابسته میزان کارآفرینی تعاونی‌های تولید کشاورزی در منطقه مورد مطالعه دارند.

تحقیق عمانی و همکاران (۱۳۹۴: ۱۵۵) با موضوع ارزیابی نقش سرمایه اجتماعی بر عملکرد مالی شرکت‌های تعاونی تولیدی-زراعی استان خوزستان نشان داد بین سابقه عضویت، تعداد اعضاء، درآمد، اعتماد اجتماعی، انسجام اجتماعی و عملکرد مالی تعاونی‌ها در سطح ۹۹ درصد و بین آگاهی اجتماعی، مشارکت اجتماعی، کل سرمایه اجتماعی و عملکرد مالی شرکت‌های تعاونی تولیدی زراعی استان خوزستان در سطح ۹۵ درصد، رابطه معنی‌داری وجود دارد.

کرمی و علی بیگی (۱۳۹۴: ۱۷۵)، در پژوهش خود تحت عنوان «تحلیل تأثیر چشم‌انداز مشترک بر ارتقای سرمایه اجتماعی در توسعه کارآفرینی کشاورزی» به این نتیجه دست یافتند که فرضیات پژوهش مبنی بر رابطه معنی‌دار چشم‌انداز مشترک از آینده و شاخص‌های سرمایه اجتماعی

(اعتماد اجتماعی، هنجارها و شبکه‌ها) در توسعه کارآفرینی کشاورزی و همچنین رابطه معنی دار بین اعتماد اجتماعی، هنجارها و شبکه‌ها در توسعه کارآفرینی کشاورزی قابل تأییدند.

یان و سورنسون (Yan & Sorenson, 2003) در نتیجه مطالعه تجربی ۲۷۱ کسب و کار کوچک خانوادگی در ایالات متحده، دو پیش‌نیاز (الف) نگرش و رفتار متعهدانه اعضای خانواده به کسب و کار و (ب) همکاری مبتنی بر تقسیم کار هماهنگ اعضا در انجام امور کسب و کار را برای موفقیت کارآفرینی جمعی ضروری دانسته‌اند. همچنین نگرش و رفتار رهبر گروه بر کارآفرینی جمعی تأثیرگذار معرفی شده است.

وان فردریش (Von Friedrichs, 2009) در نتیجه مطالعه‌ای که در بخش گردشگری در سوئد انجام داد، کارآفرینی اجتماعی را به عنوان راهبرد شبکه‌سازی برای توسعه کسب و کار معرفی نمود. در این تحقیق، شبکه‌های اجتماعی مابین کارآفرینان به عنوان محملي برای شکل‌گیری و بهره‌برداری از کارآفرینی اجتماعی مورد تأکید قرار گرفت.

پژوهش بیژمن و دورنویرت (Bijman & Doorneweert, 2010) با موضوع کارآفرینی جمعی در تعاضی تولید نشان داد زمانی که یک گروه از شرکت‌ها به طور مشترک به سرمایه‌گذاری مبادرت می‌ورزند، فرصت بروز کارآفرینی جمعی بیشتر می‌شود.

بات‌داتا و گایلی (Bhatt Datta & Gailey, 2012) در مطالعه‌ای با عنوان «توانمندسازی زنان از طریق کارآفرینی اجتماعی» به این نتیجه دست یافتند که این تعاضی‌ها فراهم آورنده فرصت‌های خوداستغالی و زمینه‌ساز شمول اجتماعی و توامندسازی زنان است.

لینگ و همکاران (Ling et al., 2015) در تحقیقی تحت عنوان «سرمایه اجتماعی، مشارکت اعضا و تعاضون در ژیانگ چین» نشان دادند رابطه مثبتی بین ابعاد سرمایه اجتماعی و مشارکت اعضا در نشست‌های آموزشی و مجامع عمومی برقرار است که می‌توان گفت بر هر یک از ابعاد سرمایه اجتماعی تأثیر مثبت و قابل توجهی در اقتصاد عملکرد تعاضی وجود دارد.

تحقیق هربل و همکاران (Herbel et al., 2015) با موضوع نقش سرمایه اجتماعی و سازمانی در توسعه تعاضی‌های کشاورزی نشان داد که سرمایه اجتماعی در بین اعضای تعاضی‌های

کشاورزی منبعی مهم برای غلبه بر برخی از مشکلات انگیزه‌ای و پیشرفت این تعاوونی‌ها از طریق تسهیم آموزه‌ها و هم‌افزایی برای نوآوری می‌باشد.

تalam و همکاران (Tallam et al., 2016) در تحقیق خود تحت عنوان «تأثیر مناسبات سازمانی در اثربخشی اقدام جمعی یک گروه از کشاورزان در ارتفاعات شرق آفریقا» به این نتیجه دست یافتند که اعمال تغییراتی در ساختار مدیریتی شامل: داشتن یک کمیته یا هسته راهبری در گروه، برگزاری مکرر جلسات کمیته و معرفی متصدی مدیریتی برای گروه در اثربخشی گروه تأثیرگذار است.

Yan و Yan (2017) در مطالعه‌ای تجربی به بررسی رابطه بین قابلیت کارآفرینانه جمعی و عملکرد کسب‌وکارهای کوچک در شرایط محیطی مختلف پرداخته‌اند. در این تحقیق، ظرفیت کارآفرینانه جمعی مشتمل بر شناسایی و پاسخ‌دهی مناسب به فرصت‌های جدید در بازار یا برای رشد؛ توانایی شناسایی و تأمین نیازهای جدید مشتریان و توانایی طرح و اجرای ایده‌های جدید برای بهبود عملکرد مؤثر دانسته شدند.

از مباحث نظری و پیشینه پژوهش می‌توان نتیجه گرفت گرایش به کارآفرینی جمعی از متغیرهای سرمایه اجتماعی، ویژگی‌های اعضا و ویژگی‌های تعاوونی تأثیر می‌پذیرد. لذا تحلیل چنین رابطه‌ای در قالب این پژوهش مد نظر قرار گرفته است.

مبانی نظری

کارآفرینی از دید دانشمندان علوم اجتماعی فرایندی است که در شبکه متغیری از روابط اجتماعی واقع شده و این روابط اجتماعی می‌تواند رابطه کارآفرین را با منابع و فرصت‌ها، محدود یا آسان کند. به واقع، فعالیت‌های کارآفرینی نتیجه سازوکار و تعاملات اجتماعی هستند (امیری و رحمنی، ۱۳۸۵: ۱۱۳). از میان گونه‌های کارآفرینی می‌توان کارآفرینی جمعی را مناسب‌ترین شیوه برای تعاوونی‌ها دانست. کارآفرینی جمعی خطرپذیری کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری را با ارزش‌های اجتماعی اقدام جمعی در هم می‌آمیزد. کارآفرینی جمعی می‌بین گونه‌ای از اقدام جمعی است که با هدف بهبود اجتماعی و اقتصادی یک جمع یا اجتماع از راه کسب‌وکاری ساماندهی شده برای

توسعه کالا و خدمات در پرتو هنجارها، ارزش‌ها و شبکه‌های اجتماعی (یا در صورت نیاز از رهگذر تغییر آنها) به انجام می‌رسد (Chouinard and Forgues, 2002: 79). خلاقیت، ارتباطات، تشریک مساعی، کار گروهی و پویایی گروهی و البته اقدام جمعی در طی فرایند کارآفرینی از شناسایی تا بهره‌برداری از فرصت‌ها و توسعه ایده‌ها از عناصر کارآفرینی جمعی به شمار می‌رود (Van Oortmerssen et al., 2014:500) مبتنی بودن بر کنش جمعی موجب می‌شود کارآفرینی جمعی به لحاظ گونه‌شناسی چهارچوب ساختاری کارکردی در قالب کارآفرینی تعاونی، کارآفرینی خوش‌های، کارآفرینی شبکه‌ای، کارآفرینی سازمانی، کارآفرینی شرکتی، کارآفرینی اجتماعی، کارآفرینی خانوادگی، کارآفرینی تیم‌دار یا گروهی و مانند آن محقق شود.

عملکرد کسب‌وکارهای کوچک در فضای عدم قطعیت از طریق کارآفرینی جمعی بهبود می‌یابد (Yan and Yan, 2017:1). در این باره، نقش کارآفرینی جمعی در موفقیت شرکت‌های Chouinard and (Yan and Sorenson, 2003: 37) خانوادگی (Forgues, 2002:79) مورد بحث قرار گرفته است.

تعاونی‌ها نوعی اقدام جمعی سازماندهی شده به شمار می‌روند و بازتاب آن‌گونه ابعاد جمعی می‌باشند که کمایش در فرایند کارآفرینی جمعی مصدق دارد. به واقع، تعاونی‌ها یکی از بارزترین نمونه‌های کارآفرینی جمعی به شمار می‌روند. در عمل، تعاونی‌ها بر پایه اقدام جمعی استوارند. در این خصوص می‌توان برخانهای زیر را بیان نمود: نخست اینکه تعاونی‌ها گروه‌های دارای امتیاز و مزیت به شمار می‌روند، چرا که انتظار می‌رود نفع خالص دریافتی اعضا مثبت باشد. این امر از طریق تضمین بازار برای کالا و خدمات ارائه شده از سوی تعاونی، توزیع منصفانه و مناسب منافع بین اعضا و غیره محقق می‌شود (شریفزاده و عبداللهزاده، ۱۳۹۴: ۸۲۱). دوم اینکه بر پایه منطق اقدام جمعی، که در مورد کارآفرینی جمعی مصدق دارد، عرف و میثاق مشترک نقش مهمی در تداوم کارکرد تعاونی‌ها ایفا می‌کند (Bijman and Bart Doornweert, 2010:5). سوم اینکه کارآفرینی زمانی از احتمال پیشرفت بیشتری برخوردار است که متضمن یک ارزش اجتماعی باشد (Burress and Cook, 2009). از این‌رو، تعاونی‌ها که ارزش‌افزایی اجتماعی آنها به خوبی شناخته

شده و بستری برای اقدام جمعی و نیز کارآفرینی (در مقام یک شرکت، کسبوکار، کارآفرین اجتماعی و غیره) به شمار می‌روند، به خوبی با کارآفرینی جمعی همسو و همسازند (Tetzschner, 1991: 63). به واقع، تعاوی‌ها با بسترسازی برای هم‌گرایی هم‌افزای دو خصیصه کنش‌ورزی جمعی و کارآفرینی، مصدق خوبی برای کارآفرینی جمعی به شمار می‌روند. با توجه به در نظر گرفتن رویکرد جمعی و خصایص کارآفرینی جمعی در تعاوی‌های کشاورزی می‌توان مجموعه‌ای از گویه‌ها را برای ارزیابی کارآفرینی جمعی در تعاوی کشاورزی مورد استفاده قرار داد.

در مبحث تعاوی‌ها، کارآفرینی و سرمایه اجتماعی به عنوان عوامل با اهمیت شناخته شده هستند. در واقع، سرمایه اجتماعی، تأمین کننده کارمایه‌های کارآفرینی جمعی در تعاوی می‌باشد. سرمایه اجتماعی عبارت است از: شبکه‌ای از روابط و پیوندهای مبتنی بر اعتماد اجتماعی بین فردی و بین گروهی و تعاملات افراد با گروه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای اجتماعی که قرین همبستگی و انسجام اجتماعی و برخورداری افراد و گروه‌ها از حمایت اجتماعی و انرژی لازم برای تسهیل کنش‌ها در جهت تحقق اهداف فردی و جمعی می‌باشد (بزی و همکاران، ۱۳۹۰: ۷۴). سرمایه اجتماعی فراهم‌کننده چارچوب و زمینه‌ای برای اقدام جمعی، و گرایش به کارآفرینی به صورت جمعی است. کارکرد اخیر سرمایه اجتماعی، یعنی گرایش به کارآفرینی جمعی از اهمیت خاصی برخوردار است. در اینجا، گرایش مبین تمایل و آمادگی برای ایفای نقش یا پشتیبانی از کارآفرینی به صورت جمعی در تعاوی است. این موضوع یا برداشت از گرایش در تحقیقات صورت گرفته در حوزه کارآفرینی (با موضوع تمایل به کارآفرینی و تمایل کسبوکار) نیز مد نظر قرار گرفته است. در این تحقیقات، تمایل و گرایش به کارآفرینی به جهت‌گیری سازنده به این رفتار و نیز به مثابه آمادگی مبتنی بر برخورداری از ویژگی‌های شخصی (نظیر ریسک‌پذیری، نوآوری و نظایر آن) مد نظر قرار گرفته است (Marcu et al., 2012:473; Nicolaou et al., 2009: 108; Yao et al., 2016:60). بر این اساس، گرایش به کارآفرینی جمعی بازتاب تمایل و آمادگی دست‌اندرکاران تعاوی (مدیریت و اعضا) برای ایفای نقش یا پشتیبانی از کارآفرینی به صورت جمعی در تعاوی است.

روش تحقیق

این تحقیق از لحاظ هدف، کاربردی، از نظر گردآوری داده‌ها، میدانی و از لحاظ کنترل و سنجش متغیرها، توصیفی و غیر آزمایشی می‌باشد. در این تحقیق، از بین انواع روش‌های تحقیق توصیفی، از پیمایش برای دستیابی به اهداف مورد نظر بهره گرفته شده است. پس از تدوین طرح پیشنهادی با بررسی مبانی نظری، مفاهیم و مؤلفه‌های مرتبط با عوامل تأثیرگذار بر کارآفرینی جمعی استخراج شد. سپس تحقیقات تجربی انجام گرفته و مرتبط با موضوع بررسی شد. در عین حال، تعامل میدانی، تیم تحقیق با کارشناسان و اعضای تعاونی‌ها در قالب جلسات و بازدیدهای میدانی مبین تأثیرگذاری برخی متغیرها بود که کمتر در مطالعات پیشین مد نظر قرار گرفت. البته بنابر نظر روش‌شناسان، تجربه میدانی و شناخت تجربی تیم تحقیق در کنار نظریات و مطالعات پیشین می‌تواند منبعی تعیین‌کننده برای استخراج متغیرها و ترسیم روابط بین آنها در قالب الگوی نظری و فرضیات تحقیق باشد (دواس، ۱۳۸۳؛ Crotty, 1998)؛ به ویژه آنکه در مطالعات پیشین به این موضوع و ابعاد آن پرداخته نشده بود و در مرحله تأمین روایی تحقیق، مورد تأکید گروه صاحب‌نظر، شامل مدیران مسئول حوزه تعاونی، مدیران با تجربه تعاونی و نیز اعضای هیئت علمی دارای تجربه پژوهشی در این حوزه قرار گرفت. از تلفیق این دو، چارچوب مفهومی تحقیق به دست آمد که مبنای تدوین پرسشنامه تحقیق قرار گرفت.

ابزار اندازه‌گیری متغیرها و سازه‌های تحقیق پرسشنامه‌ای بود که گویه‌های آن از مقیاس‌های پیشین (گرایش به کارآفرینی جمعی و سرمایه اجتماعی) و مرور پژوهش‌های پیشین (بخش متغیرهای فردی و مشخصات تعاونی) استخراج شد. بدین ترتیب پرسشنامه در چهار بخش ویژگی‌های فردی، مشخصات تعاونی، گرایش به کارآفرینی جمعی و ارزیابی سرمایه اجتماعی در تعاونی تنظیم شد. پس از تدوین پرسشنامه، روایی و پایایی آن نیز بررسی و تأیید شد. روایی صوری و محتوای با نظرسنجی از گروهی از متخصصان کارآفرینی و تعاونی (شامل مدیران مسئول حوزه تعاونی، مدیران با تجربه تعاونی و نیز اعضای هیئت علمی دارای تجربه پژوهشی) و انجام اصلاحات تأیید شد. پایایی بخش‌های مختلف پرسشنامه نیز با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ (پس از حذف گویه‌های

ناهمساز) و برای سازه گرایش به کارآفرینی جمعی معادل ۰/۸۶ و برای سرمایه اجتماعی برابر ۰/۷۹ به دست آمد و لذا تأیید شد.

جامعه آماری این تحقیق را ۲۱۵۵ نفر از اعضای ۱۹۱ تعاونی تولید کشاورزی دایر در مناطق روستایی شهرستان قائم شهر تشکیل دادند. از این بین، فقط ۴۵ تعاونی با مجموع ۳۲۷ عضو در زمان تحقیق فعال بودند. برای تعیین حجم نمونه تحقیق از فرمول کوکران استفاده شد. بر این اساس، حجم نمونه حدود ۱۴۱ به دست آمد. با توجه به احتمال دریافت پرسشنامه‌های ناقص، ۱۵۰ پرسشنامه به صورت حضوری توزیع و بعد از پیگیری چندباره، ۱۴۴ پرسشنامه، که به طور مناسب تکمیل شده بودند، برای تحلیل نهایی مورد استفاده قرار گرفتند.

برای نمونه‌گیری نیز ابتدا از بین ۴۵ تعاونی تولید کشاورزی فعال در منطقه مورد مطالعه، تعدادی تعاونی (۱۹) بر حسب فعالیت انتخاب و نمونه‌گیری در درون تعاونی‌ها به صورت تصادفی انجام و تلاش شد تا حجم نمونه با توجه به تعداد اعضای هر تعاونی تخصیص یابد؛ بنابراین، از روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای (طبقه‌ای، خوش‌های و تصادفی ساده) استفاده شد.

کلیه محاسبات آماری این تحقیق به وسیله نرم‌افزار SPSS 18 در دو بخش توصیفی و استنباطی صورت گرفت. در این تحقیق، هدف ارزیابی تأثیر مستقیم و غیرمستقیم شمار زیادی متغیر تأثیرگذار اقتصادی- اجتماعی بر رابطه بین سرمایه اجتماعی و گرایش به کارآفرینی جمعی بوده است. در این بین، برخی متغیرهای اسمی چنان که مرسوم است (Suits, 1957; Barreto and Frank, 2005) به صورت متغیر مجازی (dummy variables) وارد تحلیل رگرسیونی شدند.

نتایج و بحث

ویژگی‌های پاسخگویان (اعضای تعاونی‌های تولید کشاورزی مورد مطالعه)

طبق یافته‌ها، ۴۱ درصد پاسخگویان زن و ۵۹ درصد آنها مرد بودند. میانگین سنی پاسخگویان ۴۸/۷۴ و بیشترشان (۴۳/۸ درصد) در گروه سنی ۴۵-۶۴ سال قرار داشتند که نشان می‌دهد بیشتر افراد میانسال هستند. با توجه به نتایج، ۹۲/۴ درصد اعضای تعاونی متاهل و ۷/۶ درصد آنها مجرد

بودند. یافته‌ها نشان داد که نیمی از پاسخگویان متولد شهر و نیمی دیگر متولد روستا هستند. میانگین سابقه عضویت پاسخگویان ۹/۸۱ است. در این بین، بیشتر پاسخگویان (۳۷/۵ درصد)، ۱۰-۶ سال سابقه عضویت در تعاونی دارند. کمترین سابقه عضویت پاسخگویان یک سال و بیشترین سابقه ۲۰ سال است. طبق یافته‌ها، ۶۳/۶۲ درصد پاسخگویان دارای سمت‌هایی مانند مدیر عامل، عضو هیئت مدیره، حسابدار، بازرگان و ۳۶/۸ درصد آنها نیز فاقد سمت و فقط عضو عادی تعاونی هستند. ۷۸/۵ درصد پاسخگویان از ابتدای شکل‌گیری تعاونی عضو آن بوده‌اند، در حالی که ۲۱/۵ درصد آنها بعد از شکل‌گیری تعاونی به آن اضافه شده‌اند. میانگین تعداد افراد خانواده عضو تعاونی پاسخگویان ۳/۸۷ است. در این بین، بیشتر پاسخگویان (۵۱/۴ درصد) بالای ۵ نفر از اعضای خانواده‌شان عضو تعاونی‌اند. در بین اعضای تعاونی ۷۵ درصد بیان کرده‌اند که وابستگی فامیلی با مدیر عامل تعاونی دارند و ۲۵ درصد خیر. همچنین یافته‌ها نشان داد که ۹۱/۷ درصد اعضای تعاونی در هیئت مذهبی، ۷۵ درصد در پایگاه بسیج، ۰/۲۱ درصد در شورای اسلامی، ۰/۱۴ درصد در انجمن اولیا و مریبان و ۰/۷ درصد در صندوق قرض الحسنه محل عضویتند.

ویژگی‌های تعاونی‌های تولید کشاورزی مورد مطالعه

نتایج نشان داد میانگین سابقه تأسیس تعاونی‌ها ۱۱/۲۱ سال است. در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۶۳/۲ درصد) ۱۲ سال و کمتر از آن سابقه دارند. میانگین تعداد روستایی تحت پوشش تعاونی ۳/۲۸ و در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۸۹/۵ درصد) ۶ روستا و کمتر از آن تحت پوشش خود دارند. میانگین تعداد اعضای تعاونی در بدو تأسیس ۶/۸۴ بوده است. در این بین، بیشتر پاسخگویان (۱۵/۸ درصد) دارای ۵ نفر و کمتر عضو هستند. میانگین تعداد اعضای تعاونی در حال حاضر ۷/۵۷ است. در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۸۴/۲ درصد) ۷ نفر و کمتر از آن عضو داشتند. میانگین سابقه مدیر عامل تعاونی ۹/۰۵ سال و در بیشتر تعاونی‌ها (۵۷/۹ درصد) ۹ سال و کمتر از آن است. نحوه انتخاب مدیر عامل ۶۳/۲ درصد از تعاونی‌ها از طریق رأی‌گیری و ۳۶/۸ درصد به صورت توافقی بوده است. طبق یافته‌ها، ۷۳/۷ درصد مدیران عامل تعاونی‌ها دارای تحصیلات دانشگاهی و تحصیلات ۱۵/۸، ۵/۳ و

۵/۳ درصد به ترتیب در سطح دیپلم، راهنمایی و ابتدایی است. بیشتر مدیران عامل تعاونی‌ها (۸۹/۵) درصد) بومی و ۱۰/۵ درصد غیر بومی‌اند. میانگین نسبت ترکیب جمعیتی اعضا در تعاونی ۸۶/۸۴ است که در این بین، ۶۰-۱۰۰ درصد اعضای بیشتر تعاونی‌ها (۸۴/۲ درصد) قربت خانوادگی داشتند. میانگین تعداد مدیران عامل تعاونی از زمان تأسیس ۱/۲۶ گزارش شده است. بیشتر تعاونی‌ها (۷۸/۹) درصد) تا کنون فقط یک مدیر عامل داشته‌اند و مدیر عامل مابقی آنها طی سال‌های متعدد فعالیت تغییر کرده است و بدین ترتیب تا کنون بیش از یک مدیر عامل را تجربه کرده‌اند. میانگین تعداد کارمند اداری در تعاونی ۱/۴۲ است و بیشتر تعاونی‌ها (۵۲/۶ درصد) ۲-۳ کارمند اداری دارند. طبق نتایج، ۵۷/۹ درصد تعاونی‌ها به طور منظم مجامع خود را برگزار کرده‌اند. میانگین تعداد مجمع عمومی برگزار شده در سال ۲/۰۵ است که در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۷۸/۹ درصد) کمتر از ۳ بار در سال مجمع عمومی برگزار کرده‌اند. میانگین مشارکت کنونی اعضا در دو مجمع آخر ۵/۷۳ بوده است. در این بین، بیشتر اعضا (۵۷/۹ درصد) ۳ بار و بیشتر از آن در دو مجمع آخر مشارکت داشتند. اکثریت اعضا (۷۸/۹ درصد) در مجامع شرکت کرده‌اند. میانگین تعداد جلسات هیئت مدیره در سال در تعاونی ۴/۳۶ است. در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۶۸/۴ درصد) کمتر از ۵ بار جلسه هیئت مدیره تشکیل داده‌اند. بیشتر تعاونی‌ها (۶۳/۲ درصد) وضعیت حسابرسی منظمی داشتند. همچنین بیشتر تعاونی‌ها (۴۲/۱ درصد) تصمیم‌گیری‌های خود را از طریق شور جمعی بدون رأی‌گیری و یا توسط مدیر عامل انجام داده‌اند. در بیشتر تعاونی‌ها (۶۸/۴ درصد) مدیر عامل از اداره تعاون حقوقی دریافت نکرده است. در بیشتر تعاونی‌ها (۹۴/۷ درصد) مدیر عامل از بین اعضا انتخاب شده و ۸۴/۲ درصد اعضا در تعاونی بیشتر با هم فامیل بودند.

یافته‌ها نشان داد که بیشتر اعضا (۶۳/۲ درصد) قبلًا با هم همکار بودند. طبق نتایج، ۷۳/۷ درصد تعاونی‌ها با تمام ظرفیت خود تولید داشتند. میانگین تعداد رکود در تعاونی ۰/۸۴۲ بود. در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۶۳/۲ درصد) دچار رکود و تعطیلی نشده بودند. میانگین تعداد محصول تولیدی در تعاونی ۱/۸۴ بود. در این بین، بیشتر تعاونی‌ها (۷۳/۷ درصد) یک محصول تولید می‌کردند. بیشتر تعاونی‌ها (۶۸/۴ درصد) عضو اتحادیه خاصی نبودند. میانگین تعداد اتحادیه‌هایی که تعاونی‌ها

عضو آن بودند ۰/۳۱ بود و بیشتر تعاوونی‌ها (۶۸/۴ درصد) عضو هیچ اتحادیه‌ای نبودند. طبق یافته‌ها، ۸۹/۵ درصد تعاوونی‌ها تغییر بنیادی را انجام ندادند. میانگین تعداد تغییرات بنیادی صورت گرفته در تعاوونی ۰/۱۰ بود که در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۸۹/۵ درصد) تغییری صورت ندادند. اکثر تعاوونی‌ها (۹۴/۷ درصد) نوآوری خاصی را به کار نگرفته بودند. میانگین تعداد به کارگیری نوآوری در تعاوونی ۰/۰۵ بود که در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۹۴/۷ درصد) نوآوری خاصی را به کار نگرفتند. منظور از انجام نوآوری، تعداد ابتکاراتی بود که در ۱۸ زمینه فعالیت و مدیریت تعاوونی به شرح زیر در این مدت انجام شده است: کشت محصولات جدید، استفاده از نهاده‌های جدید، استفاده از شیوه‌ها و فنون جدید کشت، استفاده از دارایی‌ها و منابع موجود به شیوه جدید، بسته‌بندی محصولات، فراوری محصولات، درجه‌بندی محصولات، برچسب‌گذاری محصولات در قالب یک برنده معین، توسعه شبکه توزیع مطمئن برای عرضه محصول به بازار، تشکیل سرمایه و تأمین مالی، توسعه زیرساخت‌های جدید در زمینه تولید و عرضه محصول، خرید تجهیزات و ماشین‌آلات جدید و غیره.

در این بین، نوآوری‌هایی که منجر به تحول اساسی در وضعیت تعاوونی شده بود تحت عنوان "تغییرات بنیادی" مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که میانگین تعداد دفعات وام دریافتی ۱/۴۷ بود. البته ۷۸/۹ درصد تعاوونی‌ها یک بار وام دریافت نمودند و یا اصلاً وامی دریافت نکردند. میانگین متوسط درآمد دو سال اخیر تعاوونی ۴۷ میلیون تومان بود که در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۵۷/۹ درصد) به طور متوسط ۴۰ میلیون تومان و بیشتر از آن درآمد داشتند. میانگین تعداد سهام تعاوونی ۲۷/۶۳ بود. در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۶۳/۲ درصد) به تعداد ۷ سهم و کمتر از آن داشتند. میانگین مبلغ هر سهم در تعاوونی ۷۳۳ هزار تومان بود. در این بین، در بیشتر تعاوونی‌ها (۵۲/۷ درصد) مبلغ هر سهم دو میلیون تومان و کمتر از آن بود. طبق یافته‌ها، میانگین مجموع دارایی جاری و غیرجاری تعاوونی‌ها ۴۲۰ هزار تومان بود که در این بین دارایی بیشتر تعاوونی‌ها (۵۲/۴ درصد) بیش از ۳۰۰ میلیون تومان بود. بیشتر تعاوونی‌ها (۵۷/۹ درصد) از خدمات بیمه محصولات کشاورزی استفاده نکرده‌اند. میانگین اراضی تحت مالکیت تعاوونی ۶۴/۹۸ هکتار و میانگین اراضی اجاره‌ای تعاوونی ۴۲/۲۱ هکتار بود. در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۸۹/۵ درصد) دارای اراضی اجاره‌ای نبودند.

نحوه کشت و تولید در بیشتر تعاوونی‌ها (۸۴/۲) به صورت نیمه‌مکانیزه بود. ماشین‌آلات مورد استفاده در تعاوونی همه در تملیک تعاوونی بودند. بیشتر تعاوونی‌ها (۳۶/۸ درصد) به پرورش مرغ گوشتی و مابقی به ترتیب به فعالیت در حوزه باگبانی، پرورش زنبور عسل، پرورش ماهی، خدمات کشاورزی و دامداری مشغول بودند. میانگین سرمایه اولیه در بدو تأسیس تعاوونی ۷۶۶ هزار تومان بود. در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۵۲/۳ درصد) با مبلغ بیشتر از ۱۵ میلیون تومان تعاوونی خود را تأسیس کرده بودند. منبع عمدۀ تأمین سرمایه اولیه تعاوونی‌ها موجودی افراد (۷۸/۹ درصد) بود. منبع عمدۀ تأمین نیروی کار در تعاوونی‌ها (۶۸/۴ درصد) کارگر روز مزد خارج از تعاوونی بود. اکثر اعضا (۴۷/۴ درصد) در تعاوونی از سطح تحصیلات دانشگاهی و دیپلم برخوردار بودند. میانگین تعداد دوره آموزشی برگزار شده برای اعضا در تعاوونی ۳ دوره بود. در این بین، بیشتر تعاوونی‌ها (۸۹/۵ درصد) ۱۰ دوره آموزشی و کمتر از آن برگزار کرده‌اند. بیشتر تعاوونی‌ها (۵۷/۹ درصد) دارای مشاور، ۵۷/۹ درصد دارای ساختمان اداری و ۷۸/۹ دارای حسابدار بودند.

گرایش به کارآفرینی جمعی در تعاوونی‌های مورد مطالعه

با توجه به یافته‌ها، "باور داشتن به توانمندی‌ها و ظرفیت‌های مجموعه تعاوونی خود، حمایت از حل مسائل و مشکلات محلی توسط تعاوونی، افزایش کمی و کیفی تولیدات تعاوونی با تکیه بر تلاش جمعی" به ترتیب بالاترین رتبه را در بین گویی‌های نشانگر گرایش به کارآفرینی جمعی در تعاوونی به خود اختصاص دادند (جدول ۱).

جدول ۱. توصیف نشانگرهای گرایش به کارآفرینی جمعی

ردیف	میانگین تغیرات	ضریب رتبه	انحراف معیار	ویژگی‌های مجموعه تعاضونی شامل مدیریت و اعضا
۱	۰/۱۵۶	۰/۰۹	۳/۷۷	باور به توانمندی‌ها و ظرفیت‌های مجموعه تعاضونی
۲	۰/۱۵۶	۰/۰۹	۳/۷۷	حمایت از حل مسائل و مشکلات محلی توسط تعاضونی
۳	۰/۱۶۹	۰/۰۳	۳/۷۲	افزایش کمی و کیفی تولیدات تعاضونی با تکیه بر تلاش جمعی
۴	۰/۱۶۹	۰/۰۳	۳/۷۲	ارزش قائل شدن برای شایستگی و خلاقیت افراد جهت بهبود تعاضونی
۵	۰/۲۰۱	۰/۰۲	۳/۶۰	مسئولیت‌پذیری نسبت به انجام تعهدات تعاضونی و حفظ اعتبار آن
۶	۰/۲۰۴	۰/۰۲	۳/۵۲	تسهیم ایده‌ها و افکار جدید برای بهبود عملکرد تعاضونی با یکدیگر
۷	۰/۲۰۴	۰/۰۲	۳/۵۲	چشم‌پوشی از منافع فردی برای موفقیت تعاضونی
۸	۰/۲۱۵	۰/۰۳	۳/۴۲	ترسیم دورنمایی از وضعیت تعاضونی در آینده با سنجیدن شرایط
۹	۰/۲۲۸	۰/۰۴	۳/۵۴	تلاش در جهت پیش‌گرفتن از سایر رقبا (تعاضونی‌ها و شرکت‌های دیگر) و سرآمد شدن
۱۰	۰/۲۲۸	۰/۰۴	۳/۵۴	تلاش مجدد برای موفقیت دوباره تعاضونی در صورت عدم موفقیت آن در یک مقطع زمانی
۱۱	۰/۲۴۱	۰/۰۰	۳/۳۱	استفاده از تجربه سایر تعاضونی‌ها و شرکت‌ها
۱۲	۰/۲۴۱	۰/۰۳	۳/۴۳	رصد بازار فعالیت تعاضونی (عرضه و تقاضا، قیمت نهاده‌ها و فروش محصولات)
۱۳	۰/۲۴۲	۰/۰۹	۳/۲۶	تسهیم شفاف اطلاعات و اخبار با سایرین در تعاضونی
۱۴	۰/۲۴۳	۰/۰۹	۳/۲۶	پذیرش پیامدهای منفی و ناخواسته تغییر و تحول در فعالیت تعاضونی
۱۵	۰/۲۴۳	۰/۰۰	۳/۲۱	توجه به نیازها و خواسته‌های مشتریان تعاضونی در تولید و عرضه
۱۶	۰/۲۴۳	۰/۰۳	۳/۴۳	مدیریت مجموعه تعاضونی به صورت هدفمند و با برنامه مدیریت
۱۷	۰/۲۴۶	۰/۰۵	۳/۴۶	تحمل سختی‌های پیش روی فعالیت تعاضونی برای رسیدن به موفقیت
۱۸	۰/۲۴۶	۰/۰۵	۳/۴۶	تشویق افراد به خلاقیت و نوآوری
۱۹	۰/۲۴۹	۰/۰۲	۳/۳۰	بررسی حوزه فعالیت تعاضونی برای شناسایی منابع و فرصت‌های جدید
۲۰	۰/۲۴۹	۰/۰۲	۳/۳۰	از خلاقیت و نوآوری مدیریت تعاضونی در تولید و عرضه محصول / خدمات
۲۱	۰/۲۵۶	۰/۰۶	۳/۳۵	حمایت از افزایش تولید و سهم فروش تعاضونی در بازار
۲۲	۰/۲۵۶	۰/۰۶	۳/۳۵	حمایت از تنوع در تولید محصول، بازار خرید و فروش تعاضونی
۲۳	۰/۲۶۴	۰/۰۶	۳/۲۷	حمایت از جذب فناوری و شیوه‌های جدید تولید
۲۴	۰/۲۶۴	۰/۰۶	۳/۲۷	تلاش خودجوش و داوطلبانه (بدون نیاز به دستور) برای موفقیت تعاضونی
۲۵	۰/۲۷۸	۰/۰۱	۳/۲۷	حمایت از سرمایه‌گذاری در توسعه زیرساخت‌های تولید
۲۶	۰/۲۷۸	۰/۰۱	۳/۲۷	افتخار کردن و بالیدن به کسب موفقیت توسط تعاضونی
۲۷	۰/۲۹۸	۰/۰۴	۳/۱۵	استقبال از آموزش و مشاوره برای ارتقای دانش و مهارت
۲۸	۰/۲۹۸	۰/۰۴	۳/۱۵	حمایت از شراکت و همکاری تعاضونی با سایر تعاضونی‌ها و شرکت‌ها در راستای موفقیت بیشتر
۲۹	۰/۴۱۶	۱/۰۶	۲/۵۶	پذیرش ریسک برای رسیدن به سود بیشتر
۳۰	۰/۴۱۶	۱/۰۶	۲/۵۶	احساس مسئولیت نسبت به بازنگری و درس‌گرفتن از فعالیت‌ها و تجارت تعاضونی

مأخذ: یافته‌های تحقیق

برای طبقه‌بندی سطح گرایش کارآفرینی جمعی در بین اعضای تعاونی تولید کشاورزی مورد مطالعه پس از محاسبه متغیر ترکیبی کارآفرینی جمعی، از طریق فرمول موریس مقدار عددی آن بین ۰ تا ۱ تبدیل شد. بر این اساس، درصد افرادی که گرایش زیاد به کارآفرینی جمعی دارند $\frac{۴۰}{۳}$ درصد می‌باشد و $\frac{۳}{۵}$ درصد از افراد گرایش خیلی زیاد به کارآفرینی جمعی دارند (جدول ۲).

جدول ۲. طبقه‌بندی سطح گرایش به کارآفرینی جمعی

گرایش به کارآفرینی جمعی	سطح طبقات	درصد	فرابانی	فرابانی	۷/۶
کم	۰/۲-۰	۱۱	۷/۶	۷/۶	۷/۶
خیلی کم	۰/۴-۰/۲۱	۲۳	۱۶	۲۳/۶	۲۳/۶
متوسط	۰/۶۰-۰/۴۱	۴۷	۳۲/۶	۵۶/۲	۵۶/۲
زیاد	۰/۸۰-۰/۶۱	۵۸	۴۰/۳	۹۶/۵	۹۶/۵
خیلی زیاد	۱-۰/۸۱	۵	۳/۵	۱۰۰	۱۰۰
جمع	۱۴۴	۱۰۰			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

توصیف سرمایه اجتماعی در بین اعضای تعاونی‌ها

از بین گویه‌های مؤلفه شبکه اجتماعی، «شرکت در مراسم اجتماعی و خانوادگی سایر اعضاء، ارزش قائل شدن برای عضویت در تعاونی، صمیمیت و یکرتهای در تعاونی»؛ از بین گویه‌های مؤلفه اعتماد «اعتماد به مدیر عامل و اعتماد به بازرسان تعاونی»؛ از بین گویه‌های مؤلفه مشارکت «پیگیر بودن برای رفع مشکلات تعاونی»؛ از بین گویه‌های مؤلفه آگاهی اجتماعی «آشنایی با وظایف و مسئولیت‌های مدیریت و اعضای تعاونی» بالاترین رتبه‌ها را به خود اختصاص داده‌اند (جدول ۳).

جدول ۳. توصیف مقیاس ارزیابی سرمایه اجتماعی

رتبه	ضریب تغییرات	میانگی ن	انحراف معیار	گوییه
شبکه اجتماعی				
۱	۰/۱۴۱	۰/۵۷	۴/۰۵	در مراسم اجتماعی و خانوادگی سایر اعضای تعاونی شرکت می کنم.
۴	۰/۱۰۵	۰/۶۲	۴/۰۱	روابط حسنی با سایر اعضای تعاونی دارم.
۶	۰/۱۵۸	۰/۶۲	۳/۸۹	مدیریت و اعضا همدیگر را در جریان اطلاعات و اخبار مربوطه قرار می دهند.
۱۳	۰/۱۸۵	۰/۶۷	۳/۶۵	معمولًا افرادی در تعاونی هستند که با من هم نظر باشند و بتوانم با آنها هم سخن شوم.
۱۱	۰/۱۷۶	۰/۶۵	۳/۶۷	اعضای این تعاونی در گرفتاری ها (تنگدستی، بیماری و ...) به همدیگر کمک می کنند.
۱۶	۰/۲۵۹	۰/۸۴	۳/۲۶	علاوه بر تعاونی، در تشکل های محلی دیگر نظیر بسیج، شورا، هیئت مذهبی و ... فعال هستم.
۱۷	۰/۲۸۱	۰/۹۱	۳/۲۴	به جای دادرسی رسمی، سعی می کنیم مسائل و مشکلات تعاونی را از طریق گفتگو و روش سفیدی حل کنیم.
۹	۰/۱۶۹	۰/۶۱	۳/۶۰	افرادی در تعاونی هستند که بتوان در گرفتاری ها روی آنها حساب کرد.
۳	۰/۱۵۴	۰/۵۷	۳/۶۷	احساس می کنم در این تعاونی صمیمت و یکنگی وجود دارد.
۱۰	۰/۱۷۲	۰/۶۲	۳/۵۹	افراد موجهی در تعاونی هستند که در محل، با نفوذ و مورد احترام هستند (رهبران افکار).
۱۵	۰/۲۲۵	۰/۸۱	۳/۵۸	در این تعاونی روحیه کار گروهی و جمعی حاکم است.
۱۲	۰/۱۸۴	۰/۶۶	۳/۵۶	اختلاف و درگیری جدی (اقتصادی، ملکی و ...) بین اعضای تعاونی وجود ندارد.
۱۴	۰/۱۸۹	۰/۶۷	۳/۵۴	تنش و اختلاف جدی بین مدیریت و اعضای تعاونی وجود ندارد.
۷	۰/۱۶۰	۰/۵۵	۳/۴۴	تفاوت زیادی بین جایگاه اقتصادی و اجتماعی اعضای تعاونی وجود ندارد (همگنی طبقاتی).
۵	۰/۱۵۵	۰/۵۷	۳/۶۹	همه در تعاونی فرصت و امکان اظهار نظر و تأثیرگذاری درست را دارند.
۲	۰/۱۵۲	۰/۵۹	۳/۸۶	برای عضویت خود در این تعاونی ارزش و اعتبار قائل هستم.
۸	۰/۱۶۱	۰/۶۱	۳/۷۶	روی هم رفته از عملکرد تعاونی رضایت دارم.
اعتماد				
۱	۰/۱۱۰	۰/۵۰	۴/۶۰	به مدیر عامل تعاونی اعتماد دارم.
۳	۰/۱۴۲	۰/۶۲	۴/۳۶	به هیئت مدیره تعاونی اعتماد دارم.
۲	۰/۱۴۲	۰/۶۲	۴/۳۵	به بازرسان تعاونی اعتماد دارم.
۴	۰/۱۷۴	۰/۷۳	۴/۱۹	به سایر اعضای تعاونی اعتماد دارم.
۱۱	۰/۴۲۱	۱/۰۴	۲/۴۸	به نهادهای دولتی مرتبط با تعاونی (جهاد کشاورزی، بانکها و اداره تعاظن) اعتماد دارم.
۷	۰/۲۳۵	۰/۷۹	۳/۳۵	به مشتریان تعاونی اعتماد دارم.
۸	۰/۲۵۰	۰/۸۸	۳/۵۱	به شرکت ها و افراد طرف معامله و همکاری با تعاونی اعتماد دارم.
۱۰	۰/۳۱۷	۱/۰۲	۳/۲۱	حاضرمند ضامن اعضای تعاونی برای گرفتن وام شوم.
۹	۰/۲۸۸	۰/۹۸	۳/۳۹	سایر اعضای تعاونی حاضرند در موقع مورد نیاز ضمانت و تأییدم کنند.

ادامه جدول ۳

مشارکت					
۶	۰/۲۲۱	۰/۸۲	۳/۷۱	این مجموعه تعاوونی روی هم رفته با من صادق و رواست است.	
۵	۰/۲۰۴	۰/۷۶	۳/۷۴	از منابع و امکانات تعاوونی سوءاستفاده شخصی نمی‌شود (منفعت عادلانه).	
آگاهی اجتماعی					
۱	۰/۲۲۷	۰/۸۵	۳/۷۴	همواره پیگیر رفع مشکلات تعاوونی هستم.	
۳	۰/۲۵۲	۰/۹۳	۳/۶۸	به طور منظم در جلسات و مجامع تعاوونی شرکت می‌کنم.	
۵	۰/۳۴۱	۱/۱۸	۳/۴۴	با ارائه پیشنهاد و نظرهای خود به مدیریت تعاوونی کمک می‌کنم (مشارکت فکری).	
۷		۱/۱۹	۲/۸۹	در صورت نیاز و توان حاضرم به لحاظ اقتصادی (دادن پول و زمین) به پیشبرد تعاوونی کمک کنم (خودیاری).	۰/۴۱۲
۲	۰/۲۴۰	۰/۸۹	۳/۶۹	همواره سعی می‌کنم در انتخابات و رأی‌گیری‌ها در تعاوونی شرکت کنم.	
۴	۰/۳۳۷	۱/۱۲	۳/۳۲	سایر اعضا را به حل مسائل و مشکلات تعاوونی ترغیب می‌کنم.	
۶	۰/۳۶۲	۱/۱۸	۳/۲۶	این قدرت و نفوذ را دارم که اعضا را برای انجام کارهای گروهی دور هم جمع کنم.	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

میزان سرمایه اجتماعی در بین ۱۱/۸ درصد پاسخگویان در حد خیلی زیاد، ۲۸/۵

درصد در حد زیاد، و ۲۷/۸ درصد در حد متوسط، ۲۰/۸ درصد در حد کم و ۱۱/۱ درصد

در حد خیلی کم ارزیابی شده است.

جدول ۴. طبقه‌بندی سطح سرمایه اجتماعی

				سرمایه اجتماعی		سطح طبقات
				فرارانی	درصد	
۱۱/۱	۱۱/۱	۱۶		۰/۲۰		کم
۳۱/۹	۲۰/۸	۳۰		۰/۴۰/۲۱		خیلی کم
۵۹/۷	۲۷/۸	۴۰		۰/۶۰-۰/۴۱		متوسط
۸۸/۲	۲۸/۵	۴۱		۰/۸۰-۰/۶۱		زیاد
۱۰۰	۱۱/۸	۱۷		۱-۰/۸۱		خیلی زیاد
	۱۰۰	۱۴۴				جمع

مأخذ: یافته‌های تحقیق

رابطه بین سرمایه اجتماعی و گرایش به کارآفرینی جمعی در تعاقنی‌ها

طبق یافته‌ها، رابطه مثبت و معنی‌داری بین دو متغیر سرمایه اجتماعی و گرایش به کارآفرینی جمعی وجود دارد (جدول ۵). بنابراین، با بهبود سرمایه اجتماعی می‌توان انتظار داشت که بهبود چشمگیری نیز در سطح کارآفرینی جمعی شرکت صورت گیرد. غیر از این دو، رابطه مثبت معنی‌داری بین سابقه مدیر عامل در تعاقنی، میزان شرکت اعضاء در مجتمع، تعداد اعضاء خانواده عضو تعاقنی، سرمایه اولیه تعاقنی و سطح تحصیلات اعضاء تعاقنی با گرایش به کارآفرینی جمعی به دست آمد. رابطه بین تعداد اعضاء کنونی تعاقنی با گرایش به کارآفرینی جمعی منفی و معنی‌دار شد.

جدول ۵. نتایج رابطه بین متغیرهای مستقل مورد مطالعه و گرایش به کارآفرینی جمعی

متغیرها	نوع ضریب	سطح معنی داری	مقدار ضریب	متغیر
سرمایه اجتماعی				
سابقه مدیر عامل در تعاونی				
شرکت اعضا در مجتمع				
تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی				
سابقه تأسیس تعاونی				
تعداد اعضای کنونی تعاونی				
نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش ماهی)				
سمت در تعاونی				
نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش زنبور عسل)				
عضویت تعاونی در اتحادیه				
نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش منغ گوشتنی)				
انجام تغییرات بنیادی در تعاونی				
تولید با تمام ظرفیت تعاونی				
سرمایه اولیه تعاونی				
بهره‌گیری از نیروی کار اعضا در تعاونی				
نیروی کارگر خارج از تعاونی				
سطح تحصیلات اعضا تعاونی				
داشتن مشاور در تعاونی				

مأخذ: یافته‌های تحقیق

تحلیل مسیر عوامل مؤثر بر گرایش به کارآفرینی جمعی

برای بررسی تأثیر مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل مورد مطالعه بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی از تحلیل مسیر استفاده شد. پس از انجام مراحل، ضریب مسیر که بیانگر مجموع تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم (ارژش Beta) متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته نهایی گرایش به

کارآفرینی جمعی می‌باشد، از طریق انجام تحلیل‌های رگرسیونی متوالی به دست آمد. برای محاسبه ضرایب مسیر، دو تحلیل رگرسیونی انجام شد. در مرحله اول متغیر گرایش به کارآفرینی جمعی به عنوان متغیر وابسته و در مرحله بعد متغیر سرمایه اجتماعی به عنوان متغیر وابسته لحاظ شد. مقدار ضریب تعیین برای متغیر وابسته کارآفرینی جمعی برابر با 0.81 به دست آمد بدین معنی که 81% درصد تغییرات این متغیر توسط 18 متغیر مستقل مربوطه تبیین می‌گردد. با توجه به مقدار $F(11/30)$ ، معنی‌دار بودن رگرسیون و رابطه خطی بین متغیرها در سطح 99 درصد اطمینان تأیید شد. متغیرهای سابقه تأسیس تعاونی (-0.36) و سابقه مدیر عامل (-0.04) به ترتیب دارای بیشترین تأثیر منفی معنی‌دار هستند. متغیرهای سرمایه اجتماعی (0.69)، عضویت در اتحادیه (0.46)، داشتن مشاور (0.45)، تولید با تمام ظرفیت (0.38)، تعداد اعضای کنونی (0.25)، انجام تغییرات بنیادی در تعاونی (0.24)، تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی (0.14)، سرمایه اولیه تعاونی (0.14) و شرکت اعضا در مجتمع (0.08) دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی هستند. یادآوری می‌شود که در این رگرسیون 7 متغیر نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش ماهی)، داشتن سمت در تعاونی، نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش زنبورعسل)، نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش مرغ‌گوشتی)، استفاده از اعضا به عنوان نیروی کار، استفاده از نیروی کارگر بیرون و سطح تحصیلات اعضا در تعیین سطح گرایش به کارآفرینی جمعی معنی‌دار نشدند و از تحلیل خارج شدند. در خصوص متغیر وابسته سرمایه اجتماعی نیز با توجه به مقدار ضریب تعیین، مشاهده می‌شود که 50% درصد تغییرات این متغیر توسط 17 متغیر مستقلی تبیین می‌گردد که در تحلیل وارد شدند. با توجه به مقدار $F(7/40.9)$ ، معنی‌دار بودن رگرسیون و رابطه خطی بین متغیرها در سطح 99 درصد اطمینان تأیید می‌شود. با توجه به سطوح معنی‌داری ضرایب بتا، فقط متغیر تعداد اعضای کنونی (-0.33) دارای تأثیر منفی معنی‌دار بر متغیر وابسته می‌باشد. همچنین متغیرهای داشتن مشاور (0.50)، شرکت اعضا در مجتمع (0.28)، نوع خاص فعالیت شرکت تعاونی (پرورش مرغ‌گوشتی) (0.26)، سابقه مدیر عامل (0.22) و سطح تحصیلات اعضا (0.17) دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته هستند. گفتنی است که 10 متغیر تغییرات اساسی صورت گفته در تعاونی، تولید با تمام ظرفیت،

سرمایه اولیه، خود اعضا به عنوان نیروی کار، شرکت تعاونی پرورش ماهی، سمت در تعاونی، شرکت تعاونی پرورش زنبور عسل، عضویت در اتحادیه، تعداد اعضای خانواده و سال تأسیس تعاونی مربوط به سرمایه اجتماعی تأثیر معنی داری ندارند و از تحلیل خارج شدند.

جدول ۶. تحلیل رگرسیونی عوامل مؤثر بر کارآفرینی جمعی

متغیرها	B	مقدار بتا	t	معنی داری
متغیر واپسنه کارآفرینی جمعی				معیار
ضریب ثابت	۵۹/۹۸۸	۱۲/۲۵۲	۴/۸۹۶	۰/۰۰۰
سابقه مدیر عامل در تعاونی	-۰/۱۵۰	۰/۲۲۳	-۰/۰۴۳	-۰/۵۰۳
شرکت اعضا در مجتمع	۲/۹۰۳	۱/۴۵۰	۰/۰۸۷	۲/۰۰۲
تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی	۱/۰۴۵	۰/۳۹۸	۰/۱۴۶	۲/۶۳۰
سابقه تأسیس تعاونی	-۰/۹۴۱	۰/۲۳۱	-۰/۳۶۶	-۴/۰۷۸
تعداد اعضای کنونی تعاونی	۱/۷۴۷	۰/۰۲۱	۰/۲۵۲	۲/۳۵۳
نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش ماهی)	۲/۳۲۹	۲/۱۴۰	۰/۰۹۵	۱/۰۸۹
سمت در تعاونی	-۳/۰۸۳	۲/۴۵۱	-۰/۰۷۵	-۱/۲۵۸
نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش زنبور عسل)	۲/۴۵۱	۲/۵۲۲	۰/۰۷۰	۰/۹۷۲
عضویت تعاونی در اتحادیه	۱۶/۳۰۲	۲/۷۰۰	۰/۴۶۵	۶/۰۳۸
نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش مرغ گوشتی)	۳/۳۵۱	۲/۳۵۹	۰/۱۰۳	۱/۴۲۰
انجام تغییرات بنیادی در تعاونی	۱۳/۰۶۸	۳/۶۴۹	۰/۲۴۷	۳/۰۸۱
تولید با تمام ظرفیت تعاونی	۱۵/۷۹۱	۳/۳۴۷	۰/۳۸۷	۴/۷۱۸
سرمایه اولیه تعاونی	۲/۵۳۰	۱/۰۰۴	۰/۱۴۱	۲/۵۱۹
خود اعضا به عنوان نیروی کار در تعاونی	-۴/۱۶۳	۳/۱۳۴	-۰/۱۱۶	-۱/۳۲۸
نیروی کارگر خارج از تعاونی	۳/۰۷۲	۳/۱۵۵	۰/۰۸۷	۰/۹۷۴
سطح تحصیلات اعضای تعاونی	۰/۶۵۸	۱/۱۷۹	-۰/۰۳۰	۰/۰۵۸
داشتن مشاور در تعاونی	۱۵/۰۹۶	۲/۱۵۰	۰/۴۵۶	۷/۰۲۰
شاخص سرمایه اجتماعی	۰/۴۸۳	۰/۰۳۸	۰/۶۹۶	۱۲/۷۱۴
خلاصه مدل:	R=۰/۹۰۱ , R ² =۰/۸۱۳, AdR ² =۰/۷۸۶, F-value = ۳۰/۱۱ **			
متغیر واپسنه سرمایه اجتماعی				
ضریب ثابت	۱۶۹/۷۱۶	۲۴/۴۰۲	۶/۹۵۵	۰/۰۰۰ ***
سابقه مدیر عامل در تعاونی	۱/۱۰۳	۰/۵۱۴	۰/۲۲۱	۲/۱۴۶ **
شرکت اعضا در مجتمع	۱۳/۶۶۸	۳/۱۷۲	۰/۲۸۴	۴/۳۰۹ ***

عوامل مؤثر بر گرایش

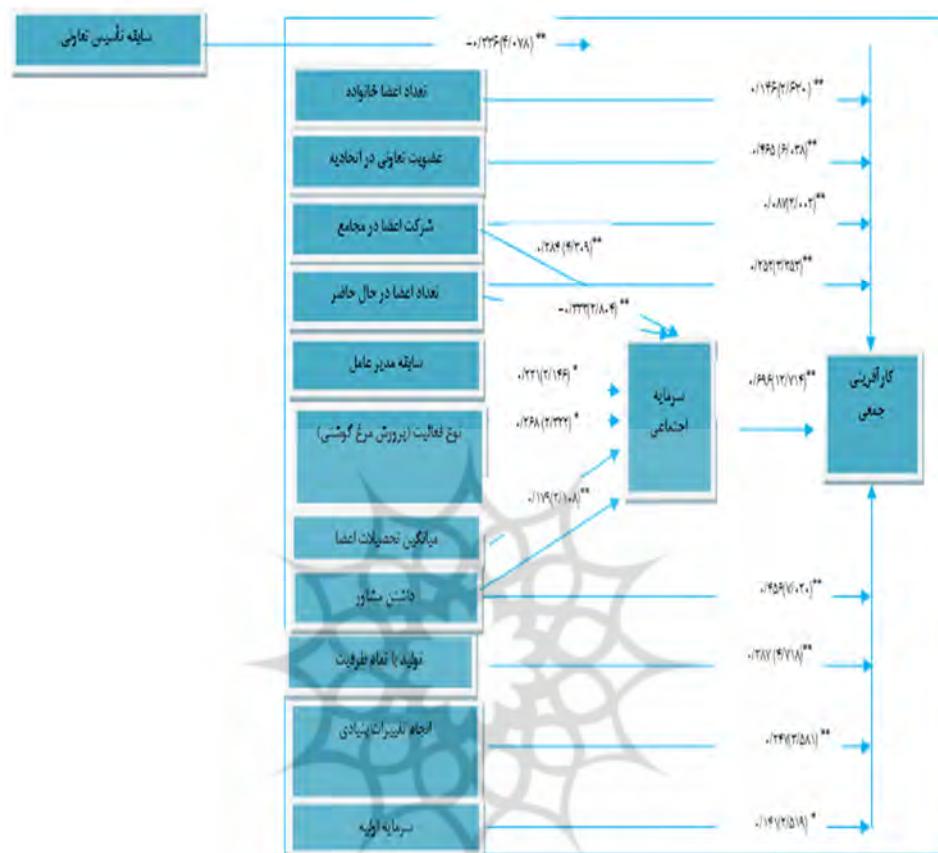
۱۲۹

ادامه جدول ۶

۰/۲۸۸	۱/۰۶۸	۰/۰۹۶	۰/۹۲۷	۰/۹۹۰	تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی
۰/۸۶۶	۰/۱۷۰	۰/۰۲۵	۰/۵۴۰	۰/۰۹۲	سابقه تأسیس تعاونی
۰/۰۰۶**	-۲/۸۰۴	-۰/۳۳۳	۱/۱۸۴	-۳/۳۲۱	تعداد اعضای کنونی تعاونی
۰/۱۷۲	۱/۳۷۴	۰/۱۹۵	۴/۹۷۶	۶/۸۳۸	نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش ماهی)
۰/۰۹۸	۱/۶۶۶	۰/۱۵۹	۵/۶۸۱	۹/۴۶۳	سمت در تعاونی
۰/۲۹۸	۱/۰۴۴	۰/۱۲۲	۵/۸۸۳	۶/۱۴۵	نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی پرورش زنبور عسل)
۰/۹۳۳	-۰/۰۸۴	-۰/۰۱۱	۶/۳۲۶	-۰/۰۵۳۴	عضویت تعاونی در اتحادیه
۰/۰۲۲*	۲/۳۲۲	۰/۲۶۸	۵/۴۱۳	۱۲/۵۶۷	نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش مرغ گوشتی)
۰/۷۵۰	-۰/۳۱۹	-۰/۰۳۶	۸/۵۴۶	-۲/۷۷۷	انجام تغییرات بنیادی در تعاونی
۰/۰۹۳	۱/۶۹۱	۰/۲۲۳	۷/۷۵۴	۱۳/۱۱۵	تولید با تمام ظرفیت تعاونی
۰/۶۷۸	۰/۴۱۷	۰/۰۳۸	۲/۳۵۱	۰/۹۸۰	سرمایه اولیه تعاونی
۰/۳۳۷	۰/۹۶۴	۰/۱۳۷	۷/۳۱۵	۷/۰۵۰	خود اعضا به عنوان نیروی کار در تعاونی
۰/۹۹۲	-۰/۰۱۰	-۰/۰۰۲	۷/۳۹۱	-۰/۰۷۷	نیروی کارگر خارج از تعاونی
۰/۰۳۷*	۲/۱۰۸	۰/۱۷۹	۲/۷۱۵	۵/۷۲۲	سطح تحصیلات اعضای تعاونی
۰/۰۰۰**	۵/۲۱۵	۰/۰۵۰	۴/۵۶۹	۲۳/۸۲۷	داشتن مشاور در تعاونی
خلاصه مدل:					
$R = 0/707$, $R^2 = 0/500$, $AdR^2 = 0/432$, $F\text{-value} = 7/409^{**}$					

مأخذ: یافته‌های تحقیق

متغیرهای تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی، عضویت تعاونی در اتحادیه، تولید با تمام ظرفیت، انجام تغییرات بنیادی در تعاونی، سرمایه اولیه تعاونی و شاخص سرمایه اجتماعی تأثیر مستقیم و معنی داری بر گرایش به کارآفرینی جمعی دارند. به علاوه، متغیرهای شرکت اعضا در مجتمع، تعداد اعضای کنونی و داشتن مشاور علاوه بر تأثیر مستقیم، تأثیر غیرمستقیم از طریق متغیر واسطه‌ای سرمایه اجتماعی بر متغیر نهایی کارآفرینی جمعی دارند. همچنین متغیرهای سابقه مدیر عامل در تعاونی، نوع فعالیت تعاونی (شرکت تعاونی مرغ گوشتی) و سطح تحصیلات اعضا تأثیر مستقیم و معنی داری بر سرمایه اجتماعی دارند (شکل ۱).

شکل ۱. نتایج تحلیل مسیر برای متغیر وابسته کارآفرینی جمی (مقادیر داخل پرانتز مقدار α و سطح معنی‌داری را نشان می‌دهد)

بیشترین تأثیر بر متغیر وابسته نهایی گرایش به کارآفرینی جمی مربوط به متغیر مستقل داشتن مشاور (۰/۸۰) است. در واقع، مشاوران با تأثیر مستقیم و غیر مستقیم معنی‌دار بر کارآفرینی جمی نقشی تعیین کننده در گرایش به این متغیر دارند. متغیر مستقل شاخص سرمایه اجتماعی با میزان تأثیر کل (۰/۶۹) در جایگاه دوم و عضویت تعاونی در اتحادیه با تأثیر کل (۰/۴۶) در رتبه سوم قرار دارند. در واقع، سرمایه اجتماعی و عضویت تعاونی در اتحادیه با تأثیر مستقیم و معنی‌دار

مثبت بر کارآفرینی جمعی سبب افزایش گرایش به کارآفرینی جمعی می‌شوند. متغیرهای تولید با تمام ظرفیت (۰/۳۸)، شرکت اعضا در مجتمع (۰/۲۸)، انجام تغییرات بنیادی در تعاقنی (۰/۲۴)، نوع فعالیت تعاقنی (پرورش مرغ گوشتی) با اثر کل (۰/۱۸)، سابقه مدیر عامل (۰/۱۵) و تعداد اعضای خانواده عضو تعاقنی (۰/۱۴) در رتبه‌های بعدی قرار دارند. متغیر تولید با تمام ظرفیت اثر مستقیم و مثبت و شرکت اعضا در مجتمع هم اثر مستقیم و هم غیر مستقیم معنی‌داری بر کارآفرینی جمعی دارند. متغیر انجام تغییرات بنیادی در تعاقنی اثر مستقیم و معنی‌دار بر گرایش به کارآفرینی جمعی می‌گذارد. متغیر نوع فعالیت تعاقنی (پرورش مرغ گوشتی) و سابقه مدیر عامل اثر غیر مستقیمی بر گرایش به کارآفرینی جمعی دارند به این صورت که نوع فعالیت تعاقنی اثر معنی‌دار مثبت ولی سابقه مدیر عامل اثر معنی‌دار منفی دارد. همچنین تعداد اعضای خانواده عضو تعاقنی دارای تأثیر مستقیم و معنی‌دار مثبتی بر گرایش به کارآفرینی جمعی است. سرمایه اولیه (۰/۱۴)، سطح تحصیلات اعضا (۰/۱۲) و تعداد اعضای کنونی (۰/۰۲) به ترتیب کمترین تأثیر کل را بر گرایش به کارآفرینی جمعی دارند، به این صورت که سرمایه اولیه تأثیر مثبت و معنی‌دار مستقیم ولی سطح تحصیلات اعضا تأثیر مثبت و معنی‌دار غیرمستقیم دارد. در نهایت، متغیر تعداد اعضای کنونی تعاقنی هم تأثیر مثبت و مستقیمی بر گرایش به کارآفرینی جمعی دارد و هم از طریق سرمایه اجتماعی اثر منفی و معنی‌داری بر جای می‌گذارد (جدول ۷).

جدول ۷. مجموع تأثیرات متغیرهای مستقل بر گرایش به کارآفرینی جمیعی

متغیر مستقل	مجموع اثرات	اثرات غیر مستقیم	اثرات مستقیم	مجموع اثرات
سابقه مدیر عامل	۰/۱۵۳	-	۰/۱۵۳	۰/۱۵۳
شرکت اعضا در مجتمع	۰/۲۸۴	۰/۰۸۷	۰/۱۹۷	۰/۲۸۴
تعداد اعضای خانواده	۰/۱۴۶	۰/۱۴۶	-	۰/۱۴۶
تعداد اعضای کنونی	۰/۰۲۱	۰/۲۵۲	-۰/۲۳۱	۰/۰۲۱
سابقه عضویت در اتحادیه	۰/۴۶۵	۰/۴۶۵	-	۰/۴۶۵
سابقه تأسیس تعاونی	-۰/۳۳۶	-۰/۳۳۶	-	-۰/۳۳۶
نوع فعالیت (شرکت تعاونی پرورش مرغ گوشتی)	۰/۱۸۶	-	۰/۱۸۶	۰/۱۸۶
انجام تغییرات بنیادی در تعاونی	۰/۲۴۷	۰/۲۴۷	-	۰/۲۴۷
تولید با تمام ظرفیت	۰/۳۸۷	۰/۳۸۷	-	۰/۳۸۷
سرمایه اولیه	۰/۱۴۱	۰/۱۴۱	-	۰/۱۴۱
سطح تحصیلات اعضا	۰/۱۲۴	-	۰/۱۲۴	۰/۱۲۴
سابقه داشتن مشاور	۰/۸۰۴	۰/۴۵۶	۰/۳۴۸	۰/۸۰۴
شاخص سرمایه اجتماعی	۰/۶۹۶	۰/۶۹۶	-	۰/۶۹۶

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

یافته‌های این تحقیق نشان داد که رابطه مثبت و معنی‌داری بین سرمایه اجتماعی و گرایش به کارآفرینی جمیعی وجود دارد. این نتایج با یافته‌های مطالعات شریف‌زاده (۱۳۹۰: ۱۸۰) و شریف‌زاده و عبدالله‌زاده، (۱۳۹۴: ۸۱۰) و کرمی و علی‌بیگی (۱۳۹۴: ۱۷۵) مطابقت دارد. در واقع، با بهبود سرمایه اجتماعی می‌توان انتظار داشت که بهبود چشمگیری نیز در سطح کارآفرینی جمیعی شرکت صورت گیرد. این پیوند از ماهیت و خصلت جمیعی و گروهی کارآفرینی جمیعی ناشی می‌شود که به نحو مطلوبی در سرمایه اجتماعی تبلور یافته است. به عبارت دیگر، زمانی که سرمایه اجتماعی در حد مطلوبی وجود دارد، پشتیبانی متقابل از نوآوری، ریسک‌پذیری، تعهد به اقدام و ابتکار برای

بهره‌گیری از فرصت‌ها، بسیج منابع و نظایر آن که - جزو عناصر اصلی کارآفرینی جمعی هستند- وجود دارد و در نتیجه، کارآفرینی جمعی در حضور سرمایه اجتماعی تقویت می‌شود.

یافته‌های تحقیق نشان داد برخی متغیرهای مورد مطالعه بر گرایش به کارآفرینی جمعی در تعاملی تأثیرگذارند. از این بین، بیشترین تأثیر منفی معنی‌دار بر متغیر وابسته گرایش به کارآفرینی جمعی مربوط به متغیر سابقه تأسیس تعاملی است. در واقع، با افزایش سابقه تأسیس تعاملی ممکن است گرایش به کارآفرینی جمعی کاهش یابد. زمانی که قدمت تعاملی افزایش می‌یابد، نوعی محافظه‌کاری بر فضای تعاملی حاکم می‌شود و نوعی گرایش به حفظ روند موجود و پیروی از هنجارهای مورد توافق جمع بروز می‌کند که با گرایش به ابتکار، تغییر و کارآفرینی جمعی همسو نیست. این حالت در تعاملی‌های مورد مطالعه، که تغییر چندانی در ترکیب اعضا و یا رویه‌های مدیریتی شان صورت نگرفته است، بیشتر صدق می‌کند. به واقع، هیئت مؤسس تعاملی و به تبع آن، مدیر عامل بر مبنای یک راهبرد اولیه به تشکیل تعاملی اقدام نموده و تمایل دارند آن را ادامه دهند.

این خصیصه در دنیای کسب‌وکار و از منظر اکولوژی تحول شرکت‌ها تحت عنوان تله مؤسس^۴ شناخته شده است (Adizes, 1989; Ionescu & Negrusu, 2007:5). داشتن مشاور، تبادل نوآوری‌ها و ابتکارات کارآفرینانه بین تعاملی‌ها توسط اتحادیه‌ها، ادارات تعاملی و عضوگیری جدید می‌تواند به جذب و طرح ایده‌ها و افکار جدید و گرایش به کارآفرینی و نوآوری در تعاملی‌ها کمک نماید. همچنین متغیرهای سرمایه اجتماعی دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی هستند که با نتیجه تحقیقات یادگار و همکاران (۱۳۹۲: ۱۳۳) و کرمی و علی‌بیگی (۱۳۹۴: ۱۷۵) همخوانی دارد. عضویت در اتحادیه، داشتن مشاور و تولید با تمام ظرفیت تعاملی دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی می‌باشد. اتحادیه‌ها بنابر ساختار و کارکردی که دارند می‌توانند به توسعه زنجیره ارزش و پشتیبانی از کارآفرینی در شرکت‌های تعاملی کمک نمایند (محمدزاده چالی و همکاران، ۱۳۹۴: ۷۵). تعداد اعضای کنونی در تعاملی تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی دارد. با افزایش تعداد اعضاء، امکان هم‌افزایی و بسیج منابع در مقیاسی

گسترده‌تر و تنوع و تکثر در ایده‌ها و ابتکارات در تعاملی بیشتر می‌شود. این نتیجه با یافته‌های تحقیق عمانی و همکاران (۱۳۹۴: ۱۵۵) همسو است. طبق یافته‌ها، انجام تغییرات بنیادی در تعاملی دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی هستند. انجام چنین تغییراتی می‌تواند بازتاب جهت‌گیری مدیریت تعاملی و فضای کلی حاکم بر شرکت به نوآوری و کارآفرینی باشد. این موضوع در مطالعه یعقوبی فراهانی و همکاران (۱۳۹۳: ۱) نیز مورد تأکید قرار گرفته است. همچنین تعداد اعضای خانواده عضو تعاملی و سرمایه اولیه تعاملی تأثیر مثبت و معناداری بر کارآفرینی جمعی دارند. نقش سرمایه اولیه بر موفقیت رویکرد کسب‌وکار شرکت‌ها به اثبات رسیده است (Ernst et al., 2005:233). شرکت اعضا در مجتمع تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته کارآفرینی جمعی دارد. مجتمع تعاملی محفل خوبی برای تبادل اندیشه و ابتکار و توافق جمعی برای پشتیبانی و بسیج منابع برای عملیاتی نمودن طرح‌های جدید در تعاملی هاست. این نتیجه با یافته تحقیقات حیدری و همکاران (۱۳۹۴: ۶۰) و شریف‌زاده و همکاران (۱۳۹۲: ۱) هم‌راستاست.

در حالتی که متغیر وابسته سرمایه اجتماعی بوده، فقط متغیر تعداد اعضای کوئنی تأثیر منفی معنی‌دار بر متغیر وابسته داشته و در واقع با افزایش تعداد اعضای تعاملی، امکان افزایش تشتن آرا و تنوع دیدگاه‌ها و در نتیجه، کاهش امکان اجماع نظر و کاهش تعاملات رودرو ونهایتاً کاهش سرمایه اجتماعی در تعاملی تولید کشاورزی وجود دارد. این نتیجه با یافته تحقیقات عمانی و همکاران (۱۳۹۴: ۱۵۵) و کاظمی و همکاران (۱۳۹۲: ۱۰۱) همخوانی دارد. همچنین داشتن مشاور، نوع فعالیت به عنوان شرکت تعاملی پژوهش مرغ گوشتی و سابقه مدیر عامل دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته هستند و منجر به بهبود سرمایه اجتماعی در تعاملی تولید کشاورزی می‌شوند. طبق نتایج، سطح تحصیلات اعضا دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته هستند و منجر به بهبود سرمایه اجتماعی می‌شوند. این نتایج با یافته‌های تحقیق ناطق‌پور و فیروزآبادی (۱۳۸۴: ۱۶۰)، کلانتری و همکاران (۱۳۹۰: ۱۲۹) و بار (Barr, 2000) همسو است. طبق یافته‌های این تحقیق و همسو با یافته‌های مطالعه آگهی و کرمی (Agahi & Karami, 2011) و لینگ و همکاران (Ling et al., 2015) شرکت اعضا در مجتمع دارای تأثیر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته است

و با افزایش آگاهی اعضا از جریان امور، افزایش توافق‌رسی و همگرایی جمعی، منجر به بهبود سرمایه اجتماعی در تعاقنی تولید کشاورزی می‌شود. یافته‌های حاصل از تحلیل مسیر متغیرهای مؤثر بر کارآفرینی جمعی نشان می‌دهد که متغیرهای تعداد اعضای خانواده عضو تعاقنی، عضویت تعاقنی در اتحادیه، تولید با تمام ظرفیت، انجام تغییرات بنیادی در تعاقنی و سرمایه اولیه تعاقنی تأثیر مستقیم و معنی داری بر گرایش به کارآفرینی جمعی دارند. روی هم رفته می‌توان نتیجه گرفت سرمایه اجتماعی هم به طور مستقیم و هم در نقش میانجی و تسهیل‌کننده می‌تواند به گرایش جمعی کارآفرینانه در تعاقنی‌های تولید کشاورزی کمک نماید.

براساس نتایج این تحقیق، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- با توجه به تأثیرگذاری عملکرد مدیریت تعاقنی در ارتقای کارآفرینی جمعی می‌توان نسبت به برگزاری دوره‌های آموزشی مناسب برای ارتقای مهارت‌ها و قابلیت‌ها در زمینه پیشبرد کارآفرینی و نیز امور مربوط به کارآفرینی اقدام کرد.

- با توجه به اهمیت نقش شرکت تعاقنی‌ها در اتحادیه‌ها در گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود با حمایت از شرکت‌های کارآفرین عضو از نظر حقوقی و تنظیم بازار، فضا برای کارآفرینی در این حوزه مهیا شود.

- با توجه به تأثیر انجام تغییرات بنیادی در تعاقنی در گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود شرکت‌ها نسبت به انجام تغییرات اقدام نمایند و با برگزاری جشنواره نوآوری در تعاقنی‌های کشاورزی و یا در قالب معرفی و تجلیل تعاقنی‌های برتر اقدام به شناسایی تغییرات بنیادی صورت گرفته در تعاقنی‌ها شود.

- با توجه به تأثیرگذاری تولید با تمام ظرفیت در گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود که حمایت‌های لازم از تعاقنی‌ها به منظور شناسایی و بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولیدی صورت گیرد.

- با توجه به تأثیر نقش داشتن مشاور در سرمایه اجتماعی و گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود از مشاوران حقوقی و فنی در شرکت تعاقنی استفاده گردد. اداره کل تعاقن، کار و

رفاه اجتماعی می‌تواند سازوکاری نظیر "مهندسان ناظر کشاورزی" را برای معرفی کارشناسان و متخصصان به تعاونی‌ها در دو حوزه تخصصی و مدیریت تعاونی برای ایفای نقش مشاوره پیگیری کند.

- با توجه به تأثیرگذاری سرمایه اولیه تعاونی در گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود که مدیریت تعاونی با ارگان‌های دولتی ذی‌ربط به منظور جلب حمایت‌ها و اعتبارات برای پیشرفت تعاونی‌ها ارتباط مستمر و منظمی برقرار کند. همچنین با توجه به اهمیتی که نوع فعالیت شرکت تعاونی در سرمایه اجتماعی دارد، مدیران باید به شناسایی ظرفیت‌ها، منابع و امکانات موجود در تعاونی در جهت برنامه‌ریزی درست برای بهره‌برداری از آنها در راستای توسعه تعاونی بپردازنند.

- با توجه به اهمیت نقش مدیریت تعاونی پیشنهاد می‌شود مدیریت تعاونی به منظور زمینه-سازی برای نوآوری و کارآفرینی نسبت به اقدامات لازم برای ارتقای سرمایه اجتماعی در تعاونی‌ها اقدام کند. در همین باره، با توجه به تأثیر نقش تعداد اعضای خانواده عضو تعاونی در گرایش به کارآفرینی جمعی پیشنهاد می‌شود مدیریت از اعضای خانواده اعضا برای کار در شرکت تعاونی بهره‌گیرد.

- با توجه به اینکه یافته‌ها نشان داد شرکت اعضا در مجتمع سبب بهبود سرمایه اجتماعی می‌شود، مدیریت و اعضای تعاونی باید در مجتمع و جلسات به منظور آگاهی از خواسته‌ها، مسائل و مشکلات تعاونی و برنامه‌ریزی برای توسعه تعاونی حضور مستمری داشته باشند.

- با توجه به اینکه یافته‌ها نشان داد هر چه سابقه مدیر عامل تعاونی بیشتر باشد سطح سرمایه اجتماعی نیز بهبود می‌یابد، لذا پیشنهاد می‌گردد در انتخاب مدیر عامل تعاونی‌ها عامل سابقه و تجربه کاری در نظر گرفته شود. همچنین با توجه به اهمیت نقش سطح تحصیلات اعضا تعاونی‌ها در سرمایه اجتماعی پیشنهاد می‌شود مدیریت در انتخاب شایسته افراد دقت نماید و با عضوگیری از متخصصان و جوانان تحصیل کرده از توان آنها برای کمک به پیشرفت تعاونی استفاده کند.

منابع

- امیری، م. و رحمانی، ت. (۱۳۸۵). بررسی آثار سرمایه اجتماعی درون و برون‌گرا و هیبرید رشد اقتصادی استان‌های ایران. *جستارهای اقتصادی*، ۳ (۶): ۱۱۳-۱۵۶.
- امینی، ا. م.، زینل همدانی، ع. و رمضانی، م. (۱۳۸۵). ارزیابی مهم‌ترین مؤلفه‌های درون‌سازمانی در موفقیت شرکت‌های تعاونی مرغداران تهران. *علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی*، ۱۲ (۴۳): ۲۸۵-۲۹۵.
- bastani, s., madjdi, s. m. and kamani, s. m. (1391). سرمایه اجتماعی و متغیرهای تقویت کننده آن؛ مطالعه موردی: تعاونی‌های کشاورزی، خدماتی و صنعتی شهر شیراز و حومه. *تعاون و کشاورزی*, ۲۳ (۱۰): ۵۳-۲۹.
- بزی، خ.، کیانی، ا.، حنیفی اصل، ی.، و راضی، ا. (۱۳۹۰). تحلیل تفاوت‌های مکانی سرمایه اجتماعی در مناطق شهری و روستایی مرزی کشور (مقایسه تطبیقی مراکز شهری و روستایی شهرستان ارومیه). *جامعه شناسی ایران*، ۲ (۱۱): ۷۴-۱۰۲.
- ترابی، پ.، حیدری، ع. ق.، و قلی‌نیا، م. ج. (۱۳۸۹). بررسی میزان تأثیر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی در عملکرد شرکت‌های تعاونی. *تعاون*, ۲۱ (۲): ۱-۲۰.
- جمشیدی، ع.، جمینی، د.، قنبری، ی.، طوسی، ر. و پسرکلو، م. (۱۳۹۴). بررسی عوامل مؤثر بر توسعه کارآفرینی در تعاونی‌های تولید کشاورزی شهرستان مینودشت. *آمايش جغرافيايی فضا*, ۱۵ (۵): ۲۰۵-۲۱۸.
- حیدری، ف.، نادری مهدیی، ک.، یعقوبی فرانی، ا. و حیدری، ع. (۱۳۹۴). شاخص‌های شناسایی تعاونی‌های موفق کشاورزی. *تعاون و کشاورزی*, ۴ (۱۴): ۶۰-۹۳.
- دنیائی، ح.، یعقوبی، ج.، و رجایی، ی. (۱۳۸۹). عوامل مؤثر بر تقویت و توسعه کارآفرینی در تعاونی‌های کشاورزی استان زنجان. *تعاون*, ۲۱ (۳): ۱۱۱-۱۲۴.
- دواس، دی. ای. (۱۳۸۳). پیمایش در تحقیقات اجتماعی. ترجمه هوشنگ نایی. تهران: نشر نی.

ربیعی، ع. و موسیوند، ب. (۱۳۹۲). بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و شکل‌گیری فعالیت‌های تعاونی روستایی (مطالعه موردی: روستاهای ده کائید، دوچفت و چهارچریک شهرستان شازند). *تعاون و کشاورزی*، ۲ (۷): ۱-۲۲.

رستمی شهر بابکی، ح. (۱۳۸۸). *تعاون و سرمایه اجتماعی*. وزارت تعاون. معاونت پژوهش برنامه-ریزی و آموزش. دفتر پژوهش و مطالعات تعاون. تهران. ص ۱۴۰.

رنجبر، ا.، کلاتری، خ. و اسدی، ع. (۱۳۹۱). سنجش سرمایه اجتماعی در بین اعضای تعاونی‌های تولید کشاورزی استان مرکزی. *تعاون و کشاورزی*، ۱ (۴): ۱-۱۸.

شریفزاده، م. ش. (۱۳۹۰). *بنیان نظری و الگوسازی مفهومی رهیافت کارآفرینی گروهی برای تسهیل کارآفرینی جمیعی در بخش تعاون*. اطلاعات سیاسی-اقتصادی، ۲۵ (۲۸۳): ۱۸۰-۱۹۶.

شریفزاده، م. ش.، و عبداللهزاده، غ. (۱۳۹۴). *کارآفرین جمیعی در تعاونی*. دانشنامه تعاون. موسسه پژوهش توسعه تعاون، دانشگاه تهران، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، جلد دوم: ۸۲۱

۸۱۰-

شریفزاده، ا.، عبداللهزاده، غ. و قادرزاده، س. (۱۳۹۲). *عوامل مؤثر بر مشارکت اعضا در مدیریت شرکت‌های تعاونی روستایی شهرستان گرگان*. *تعاون و کشاورزی*، ۲ (۸): ۱-۲۶.

صیاغ کرمانی، م. و عاقلی کهنله شهری، ل. (۱۳۸۳). *ضرورت ارتقای تعاونی‌ها و جایگاه آن در بخش سوم اقتصاد*. مدرس علوم انسانی، ۸ (۳۳): ۱۲۷-۱۴۸.

صدیقی، ح.، و درویشی‌نیا، ع. ا. (۱۳۸۱). *بررسی میزان موفقیت شرکت‌های تعاونی تولید روستایی استان مازندران*. علوم کشاورزی، ۲ (۳۳): ۳۱۳-۳۲۳.

عباسی، ر.، رسولزاده، ب.، و عباسی، پ. (۱۳۸۸). *عوامل مؤثر بر موفقیت و عدم موفقیت تعاونی‌های تولیدی استان اردبیل*. *تعاون*، ۲۰ (۲۱۰ و ۲۱۱): ۷۱-۹۰.

عزیزپورفرد، ف.، قبادی علی‌آبادی، س.، و چیدری، م. (۱۳۹۳). *تأثیر سرمایه اجتماعی در موفقیت تعاونی‌های دامداران شهرستان کوهدشت*. *تعاون و کشاورزی*، ۳ (۱۲): ۱-۲۱.

عمانی، ا.، چیدری، م.، و علیزاده، م. (۱۳۹۴). ارزیابی نقش سرمایه اجتماعی در عملکرد مالی تعاونی‌های تولیدی-زراعی استان خوزستان. مدیریت سرمایه اجتماعی، ۲(۲): ۱۷۶-۱۵۵.

فقیهی، ا. و فیضی، ط. (۱۳۸۵). سرمایه اجتماعی: رویکردی نو در سازمان. دانش مدیریت، ۷۲: ۴۶.

.۲۳-

کاظمی، ف.، خسروی‌پور، ب.، غنیان، م.، برادران، م. و فروزانی، م. (۱۳۹۲). تبیین وضعیت سرمایه اجتماعی در تعاونی‌های دامداران شرق استان خوزستان. تعاون و کشاورزی، ۲(۷): ۱۰۱-۱.

.۱۲۲

کرمی، ش. و علی‌بیگی، ا.ح. (۱۳۹۴). تحلیل تأثیر چشم‌انداز مشترک بر ارتقای سرمایه اجتماعی در توسعه کارآفرینی کشاورزی. تعاون و کشاورزی، ۴(۱۴): ۱۷۵-۲۰۱.

کرمی، ع. و رضایی مقدم، ک. (۱۳۸۴). آثار تعاونی‌های تولید کشاورزی در فرآیند تولید. اقتصاد کشاورزی و توسعه (ویژه‌نامه بهره‌وری و کارایی)، ۱۳: ۱-۴۹.

کلانتری، خ.، اسدی، ع.، رحیمیان، م.، محمدی، ی.، انصاری اردلی، ع. و طرفی، ع. (۱۳۹۰). وضعیت سرمایه اجتماعی در تعاونی‌های تولید روستایی شهرستان کوهدهشت و عوامل مرتبط با آن. رفاه اجتماعی، ۱۱(۴۲): ۱۲۹-۱۵۲.

محمدزاده چالی، م.، شریف‌زاده، م. ش.، عبدالله‌زاده، غ. و کوسه‌غراوی، ی. (۱۳۹۴). بررسی کارکرد اتحادیه تعاونی‌های مرتع داری در استان گلستان. تعاون و کشاورزی، ۴(۱۶): ۷۵-۱۰۱.

محمدی الیاسی، ق.، رکنی، ن. و طبیبی، ک. (۱۳۹۰). نقش شبکه‌های اجتماعی در تشخیص فرصت‌های کارآفرینی. توسعه کارآفرینی، ۳(۱۱): ۷-۲۶.

ناطق‌پور، م. ج. و فیروزآبادی، س. ا. (۱۳۸۴). شکل‌گیری سرمایه اجتماعی و فراتحلیل عوامل مؤثر بر آن. علوم اجتماعی، ۲۸: ۱۶۰-۱۹۰.

یادگار، ن.، معماریانی، م. م. و صدق‌آمیز، ع. (۱۳۹۳). قصد کارآفرینانه اجتماعی: اثر متقابل نگرش کارآفرینانه اجتماعی، امنیت مالی و سرمایه اجتماعی. توسعه کارآفرینی، ۷(۱): ۱۳۳-۱۵۲.

یعقوبی فراهانی، ا.، اعظمی، م.، موسوی، ع. و پیرمرادی، ا. ح. (۱۳۹۳). توسعه کارآفرینی سازمانی در تعاونی‌ها. *کارآفرینی در کشاورزی*، ۱ (۱): ۱-۱۸.

Adizes, I. (1989). *Corporate life cycles: How and why corporations grow and die an what to do about it*. Englewood-Cliffs., NJ: Prentince Hall.

Agahi, H., & Karami, Sh. (2011). A study of factors effecting social capital management and its impact on success of production cooperatives. *Scholars Research Librar, Annals of Biological Research*, 3 (8), 4179-4188.

Barr, A. (2000). Social capital and technical information flows in the Ghanaian Manufacturing sector. *Oxford Economic Papers*, 52, 539-559.

Barreto, H., & Howland, F. (2005). *Chapter 22: Dummy dependent variable models*. introductory Econometrics: Using Monte Carlo Simulation with Microsoft Excel. Cambridge University Press.

Bhatt Datta, P., & Gailey, R. (2012). Empowering women through social entrepreneurship: Case study of a women's cooperative in India. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 36(3), 569-587.

Bijman, J., & Doornweert, B. (2010). Collective entrepreneurship and the producer owned co-operative. *Co-operative Studies*, 3(43), 5- 16.

Birchal, J. (2004). *Cooperative and millennium development Goals*. Geneva: ILO.

Burress, M., & Cook, M. (2009). *A primer on collective entrepreneurship:A preliminary taxonomy*. Working Paper AEWP 2009-4. University of Missouri.

- Chouinard, O., & Forgues, É. (2002). Collective entrepreneurship and regional development: Case study of a new Brunswick cooperative. *Journal of Rural Cooperation*, 30(2), 79–94.
- Cook, M.L., & Plunkett, B. (2006). Collective entrepreneurship: An emerging phenomenon in producer-owned organizations. *Journal of Agricultural and Applied Economics*, 32(2), 421–428.
- Crotty, M. (1998). *The foundations of social research: Meaning and perspective in the research process*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Ernst, H., Witt, P., & Brachtendorf, G. (2005). Corporate venture capital as a strategy for external innovation. *R&D Management*, 35: 233–242.
- Herbel, D., Rocchigiani, M., & Ferrier, Ch. (2015). The role of the social and organizational capital in agricultural cooperatives' development Practical lessons from the CUMA movement. *Journal of Co-operative Organization and Management*, 3(1), 24- 31.
- Ionescu, G., & Negrusu, A. L. (2007). The study about organizational life cycle models. *Review of International Comparative Management* , 8 (4), 5-17.
- Ling, Q., Huang LU, H., & Wang, X. (2015). Social capital, member Participation, and Cooperative Performance: Evidence from China's Zhejiang. *International Food and Agribusiness Management Review*, 18 (1), 49- 78.
- Marcu, G., Iordnescu, C., & Iordnescu, E. (2012). The influence of the psychological factors upon the entrepreneurial tendency in crisis environments. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 33,473 – 490.

- Nicolaou, N., Shane, S., Cherkas, L., & Spector, T. D. (2009). Opportunity recognition and the tendency to be an entrepreneur: A bivariate Genetics perspective. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 110, 108–117.
- Suits, D. B. (1957). Use of dummy variables in regression equations. *Journal of the American Statistical Association*, 52 (280), 548–551.
- Tallam, T., Tanui, Sh. K., Joan Muller, J., Manyuru Mutotso, B., & Gasper Mowo, J. (2016). The influence of organizational arrangements on effectiveness of collective action: Findings from a study of farmer groups in the East African Highlands. *Journal of Agricultural Extension and Rural Development*, 8(8), 151-165.
- Tetzschner, H. (1991). *Collective entrepreneurship and development of cooperatives*. In L. Davies & A. Gibb (Eds). Recent research in entrepreneurship: The third international EIASM workshop (pp. 63–72). Brookfield, VT: Avebury.
- Tiessen, J.H. (1997). Individualism, collectivism, and entrepreneurship: A framework for international comparative research. *Journal of Business Venturing*, 12(5), 367–384.
- Van Oortmerssen, L. A., Van Woerkum, C. M. J., & Aarts, N. (2014). When Interaction Flows: An exploration of collective creative processes on a collaborative governance board. *Group & Organization Management*, 40(4), 500–528.

- Von Friedrichs, Y. (2009). *Collective entrepreneurship- networking as a strategy to business development*. The 2009 Naples forum on service: service-dominant logic, service science, and network theory. Capri. June 16-19, 2009.
- Yan, J., & Yan, L. (2017). Collective entrepreneurship, environmental uncertainty and small business performance: A contingent examination. *The Journal of Entrepreneurship*, 26(1), 1–26.
- Yan, J., & Sorenson, R.L. (2003). Collective entrepreneurship in family firms: The influence of leader attitudes and behaviors. *New England Journal of Entrepreneurship*, 6(2), 37–51.
- Yao, X., Wu, X., & Long, D. (2016). University students' entrepreneurial tendency in China: Effect of students' perceived entrepreneurial environment. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*, 8(1), 60 – 81.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

Influencing Factors on Tendency to Collective Entrepreneurship in Agricultural Production Cooperatives in Ghaemshahr Township

M. Sh. Sharifzadeh^{1}, E. Rostami-Folordi², Gh.H. Abdollahzadeh³*

Received: Mar 09, 2017 Accepted: Aug 21, 2017

Abstract

This research aimed to investigate influencing factors on tendency to collective entrepreneurship in agricultural production cooperatives. This applied research was conducted by survey method. The statistical population of this research included all members of agricultural production cooperatives in the Ghaemshahr Township ($N=327$). Using Cochran formula, Sample size was determined ($n=141$). The sample was selected by multi-stage sampling technique. Data were collected through a researcher-made questionnaire. Validity of research questionnaire was verified based on the view of experts and its reliability was confirmed based on the calculated Cronbach's alpha coefficient ($\alpha=0.86$ and 0.79 for variable Tendency to Collective Entrepreneurship and Social Capital index, respectively). The path analysis was used to identify the direct and indirect effect of the independent variables on the two final dependent variables, including Tendency to Collective Entrepreneurship (TCE) and Social Capital. Results of research showed that 25.9 and 13.5 % of the respondents had high and very high TCE in the cooperative, respectively. The result of path analysis showed that TCE positively influenced by some independent variables, including social capital (0.69), membership in cooperative union (0.46), using a consultant (0.45), full exploitation of production capacity (0.38), current number of cooperative members (0.25), fostering essential changes in the cooperative (0.24), number of family members of the cooperative (0.14), initial capital of the Cooperative (0.14) and member participation in cooperative forums (0.80).

Keywords: Collective Entrepreneurship, Cooperative Entrepreneurship, Social Capital, Agricultural Production Co-operatives

- 1. Associate Professor, Department of Agricultural Extension and Education, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resource, Gorgan, Iran

*Corresponding Author E-mail: sharifsharifzadeh@gmail.com

 2. Former Master Student of Agricultural Development, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran
 3. Associate Professor, Department of Agricultural Development, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran